

**2. NCI MC
VE
BUGÜNKÜ DURUM**

TÜSTAV

Demokratik halk iktidarı için

**KURTULUŞ
YOLU
YAYINLARI**

2'nci MC
ve
BUGÜNKÜ DURUM

TÜSTAV

Demokratik halk iktidarı için

**KURTULUŞ
YOLU**

YAYINLARI

Kurtuluş Yolu Yayınları : 8

Birinci Baskı : *Eylül 1977 İstanbul*
Dizgi - Tertip : *Doğuş Matbaası*
Baskı : *Osmanlı Matbaası*

TÜSTAV

Sorumlu Yönetmen: Ş. Bilgin

Yönetim Yeri:

*Alayköşkü Cad., Sıdıka Batu İşhanı,
Kat: 2, No: 202 Cağaloğlu/İSTANBUL*

FAŞİST 2. MC KLİĞİNE VE SAHTE GENEL GREV ÇAĞRILARINA KARŞI TAVRIMIZ NE OLMALIDIR

2. MC Klığı iktidarı tekrar ele geçirdi ve faşist AP-MHP klığı yedeğine terk edilen (hatta itilen) gerici-faşizan MSP klığı ile yeni bir hükümet kurmayı başardı.

Başını AP-MHP faşist klığının çektiği 2. MC iktidarı, ayağının tozuyla seri siyasal cinayetlerine başladı. Hem de bu sefer eskisinden daha ustaca. Çünkü faşist Türkeş, TV, Radyo ve *Hürriyet Gazetesinde* sahte barış çığlıklarıyla demogojilerine devam ederken, CIA'nın Türkiye'deki Kolu Kontr-Gerilla bozması «Vurucu Timler» ve «Ölüm Mangaları» Türkeş'e bağlı yarı-polis «ülküçü komandolar»la beraber rastgele siyasal cinayetlere giriştiler, grevlerde, fabrikalarda, köylerde, okullarda, derneklerde, yurtlarda, sokaklarda, duraklarda, ... hasılı her yerde.

5 Haziran seçimleriyle yeni bir uzlaşma formülü arayan komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları ve arkalarındaki emperyalist güçler aralarındaki çelişmelerin keskinliği yüzünden, şimdilik ne birbirlerine salt CHP iktidarını dikte ettirebildiler, ne de AP-CHP ortaklığında birleşebildiler.

Başta iki süper devlet ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi olmak üzere emperyalizmin, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının çeşitli milliyetlerden halkımız üzerindeki sömürü ve zulmü hergün biraz daha artarak devam etmektedir.

Bu sömürü ve zulüm, kan ve ateş içerisinde, hergün biraz daha artarak mülksüzlük, hergün biraz daha yoksulluk, hergün biraz daha pahalılık, hergün biraz daha işsizlik, hat-ta açlık, hergün biraz daha maddi ve manevi çöküntü, her-gün biraz daha Kürt Ulusu üzerindeki milli zulmü katmer-leştirmektedir.

Bu sömürü ve zulüm, bütün dünyada olduğu gibi ülkemiz-de, daha da artarak devam edecektir. Çünkü emperyalistler arası pazar kavgası, özellikle iki süper devlet ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmi arasında dünya üze-rinde hegemonya kurmak üzere kıyasıya bir rekabete dö-nüşmüştür. Bu rekabet hergün dünyada üretici güçlerin ge-lişmesini daha da engelleyen bir savaş ekonomisi kurmuştur.

Bu savaş ekonomisini yoğunlaştıranlar dünyanın dört bir yanında cadı kazanları kaynatmaktadırlar: Angola'da, Zaire'de, Pakistan'da, Somali'de, Sudan'da, Etiyopya'da (Habe-şiştan), Eritre'de, Cibuti'de (Eski Fransız Somalisi), Mısır'da, Libya'da, Suriye'de, Filistin'de, Tayland'da.

Bu savaş ekonomisini yoğunlaştıranlar, bir yandan çok başlıklı füzeler ve nötron bombalarının yapısını açıktan açı-ğa arttırlırlarken, bir yandan da Cenevre'de iki süper devle-tin SALT (Nükleer Silahların Yapımını Sınırlandırma) görüş-melerinde özellikle Sovyet sosyal emperyalistleri tıpkı Hit-ler gibi sahte barış çılgınlıkları atmaktadır.

Emperyalizmin genel karakteri gereği özellikle günümüz-de iki süper devletin savaş şartlarını yaratan rekabeti Sov-yetlerde sosyal-faşist, Amerika'da ve Almanya'da faşizan baskıları getirirken ve özellikle Sovyetlerde azınlık milliyet-lerin esir kampları yeniden kurulurken 3. Dünya ülkeleri Şi-li'de, İran'da, Mısır'da, Irak'da, Etiyopya'da, İspanya'da, Endonezya'da Türkiye'de, vs. vs. faşist baskıları daha da art-tırmakta iç şartları yanısıra bu, faşizme kaynak olmaktadır.

Fakat bu durum, 3. Dünya ülkelerinde devletlerin ba-ğsızlık, milletlerin kurtuluş, özellikle de halkların devrim

isteğini engellemiyor. Engelleyemeyecek de. Çünkü savaş şartlarında da olsa, sınıflı toplumlarda egemen kliklerin çıkar çatışmasının yanısıra özellikle ezen ve ezilen sınıfların iktidar kavgası hangi şekilde olursa olsun esastır.

Özellikle Sovyet sosyal-emperyalizminin hergün biraz daha azgınlaşmasına ve daha tehlikeli bir hale doğru gitmesine rağmen, diğer süper devlet olan ve bu durumda kıyasıya bir hegemonya kavgası içinde olan ABD emperyalizmine bağımlı ülkelerde sınıf mücadelesi kendi şartları içinde gelişerek ilerliyor. İlerliyecek de.

Ülkemiz Türkiye, esas olarak ABD emperyalizmine bağımlı olmakla beraber Sovyet sosyal-emperyalizmine de çeşitli alanlarda bağımlıdır. Sovyet sosyal-emperyalizmi dünyanın her tarafında yaptığı gibi ülkemizde de çeşitli yollardan yararlanarak hegemonya kurmak için dört gözle fırsat kollamaktadır. Fakat ABD emperyalizmi ve onun ülkemizdeki uşakları (komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları) siyasi, askeri ve kültürel alandaki gönüllü uşakları öyle kolay kolay meydanı özellikle Sovyet sosyal-emperyalistlerine ve onların ülkemizdeki uşaklarına bırakacak değiller.

Bu, sınıf mücadelesinde her zaman gözüken eşyanın yapısına uygun bir gerçektir. Bu, seçim öncesi yurdun dört bir köşesinde CHP'nin lideri Bülent Ecevit'e defalarca uygulanmak istenen siyasal cinayet komplolarında açığa çıkmış bir gerçektir. Bu, 1 Mayıs'da halkımızdan 34 yurtsever, demokrat ve devrimcinin katledilmesinde bir kez daha ortaya çıkan bir gerçektir. Bu, faşist 2. MC kliğinin iktidarı ele geçirmek istediği günlerde ve de geçirdikten sonra yurdun dört bir köşesinde ve hayatın her alanında düşman gördüğü herkese, özellikle de halkımızın devrimci güçlerine karşı giriştiği siyasal cinayet saldırılarında ortaya çıkan bir gerçektir.

Öte yandan bu gönüllü uşaklar efendileriyle araları açıl-

dığı ölçüde giderek Sovyet - Sosyal Emperyalizmi'nin uşaklığına da geçebilirler. 1. MC döneminde Dışişleri Bakanının yeni çarlarla sarmaş dolaş olması onların eski efendilerinden yüz görmeyince ülkeyi nasıl başka efendilere peşkeş çekeceğini göstermektedir.

2. MC KLİĞİNİN İKTİDARI, DÜNYA VE ÜLKE ÖLÇÜSÜNDE ÜSTESİNDEN GELEMİYECEĞİ ZORLUKLARLA KARŞI KARŞIYADIR:

5 Haziran seçimlerinden önce başta iki süper devlet ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi, AET emperyalistleri ve ülkemizdeki AP ve CHP'deki komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları erken bir seçimde uzlaştılar.

Büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının partisi reformist CHP'yi tek başına iktidara getirmek isteyen büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının büyük bir bölümü bu formülde hem başarılı olamadılar hem de öyle büyük bir çaba göstermediler; daha doğrusu tüm imkanlarını bu uğurda seferber etmediler. Bu da, esas olarak dünya ve ülke ölçüsünde daha birçok sebeplerin yanı sıra şimdilik CHP'nin tabanında birikmiş *geniş halk muhalefeti*'nden ve bu muhalefetin *yurdun dört bir yanında ve hayatın her alanında kendiliğindenci* bir şekilde faşist AP-MHP kliğinin yönettiği yarı-polis siyasal cinayet şebekelerine karşı giriştikleri *mücadeleyi 1920'de, 1946'da, 1960'da, 9 Mart 1971'de olduğu gibi rahatça kontrol edemeyeceklerini* anladıklarındaydı.

Şükrü Er (MESS Başkanı), Sezai Dıblan (Türkiye Odalar, Borsalar Birliği Başkanı), Halit Narin (TİSK - Türkiye İşverenler Sendikaları Başkanı), Şinasi Ertan (İzmir Sana-

yi Odaları Başkanı) vs. gibi 1. MC'nin kurucuları azılı Amerikancı faşist kliklerin tekrar faşist 2. MC kliğinin iktidarı ele geçirmesinde memnuniyet duydukları artık açığa çıkmıştır.

TÜSİAD (Türkiye Sanayi ve İşadamları Derneği), CIA'nın yönettiği MHP'yi ve onun lideri Hitler taklitçisi ve yeni -Turancı Alpaslan Türkeş'i tebrik edemeden duramadı.

Hürriyet Gazetesi, Metin Tokar ve Cüneyt Arcayürek gibi CIA uşakları vasıtasıyla, bir yandan Ecevit ile alay ederlerken, bir yandan Kemalistlik yaparken, bir yandan bütün okları MSP'ye fırlatıp esas hedefi şaşdırtmaya çalışarak faşist MHP'yi ve AP'yi özenle gizlerken, bir yandan da durmadan boy boy resimlerinin yanısıra Türkeş'in siyasal cinayetlerden sonra sahte barış çığlıklarını yayınlıyor. Gene bir yandan da MHP'li faşist Ticaret Bakanı Agah Oktay Güneri'yi lanse ediyor. TV ve Radyonun yanısıra *Hürriyet Gazetesi* bugün artık faşist demagojileri yayan bir faşist kale haline geldi. İlkesiz birlikleri parçalanmakta olan Üçlü Blok (H.K. özellikle, H.B., H.Y.) subjektif bir şekilde *Vatan Gazetesi*'ni boykot edeceklerine *Hürriyet Gazetesi*'ni görseler daha iyi olmaz mı? Şüphesiz evet. Fakat bu Lususu şimdilik geçiyoruz.

*Devrimci Proletarya Birleştirilebilecek Bütün Güçleri
Toparlamasını Bilmelidir*

Faşist 2. MC kliği iktidarı diken üstündedir. Şayet devrimci proletarya tüm devrimcilere, demokratlara, yurtseverlere, orta-burjuvaziye, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin uşakları dışındaki SDP'li anti-emperyalist ve anti-faşist revizyonistlere, Birlik Partisi gibi anti-emperyalist ve anti-faşistlere karşı ideolojik, siyasal ve örgütsel bağımsızlığını kıskançlıkla koruyarak objektif bir şekilde yaklaşırsa ve bir-

lik - mücadele yöntemini doğru bir siyasetle uygularsa, Türk ve Kürt Ulusu'yla diğer milliyetlerden geniş emekçi halkımızın muhalefetini süreç içinde devrimci bir cephede toparlayabilir.

İKİ SÜPER DEVLETİN AMANSIZ REKABETİ, FAŞİST 2. MC KLİĞİNİ ZOR DURUMA SOKUYOR

İki süper devlet, ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi bugün esas olarak savaşın kaynağıdır. Dünya ölçüsünde Sovyet sosyal-emperyalizmi daha da kışkırtıcı ve saldırgan bir durumda olmasına rağmen, ABD emperyalizmi ülkemizi ekonomik, kültürel, siyasal ve yarı-askeri kısılcasına aldığı için, genel olarak devlet mekanizmasını özel olarak da faşist 2. MC kliğini CIA vasıtasıyla ve polisiye tedbirlerle elinde tuttuğundan iç şartların yanısıra, faşist diktatörlüğün esas destekçisi ve kaynağıdır.

Faşist 2. MC kliği Amerikancı olmasına rağmen dünya çapında ve ülke şartlarında tecrit olmuş durumdadır; devrimci proletarya bu objektif gerçeği değerlendirip somut hedefler etrafında strateji ve taktikler çizmeli.

Tüm emperyalistler yarı-sömürge ülkemizi alabildiğine sömürmek, iki süper devlet de özellikle hegemonyalarına alıp tek başlarına sömürgeler haline getirmek için amansız bir kavga içindedirler. Ülkemizdeki sömürü ve zulüm düzenini faşist terörle ayakta tutan büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarına zorla yeni şartlar kabul ettirmek ve onların aldığı sömürü oranını daha da azaltmak istiyorlar. İşte bu noktada mesele daha da karmaşıklaşırken çelişkiler de keskinleşmektedir.

*İki Süper Devletin Hegemonya Rekabeti ve Halkın
Devrimci Muhalefeti Karşısında 2. MC Kliği, Faşizmi
Daha da Yoğunlaştırmak İstiyor*

İki süper devletin ülkemizi sömürgeleştirmek isteyen azınlı rekabetleri kendiliğinden gelişen halkın muhalefeti ve dünyada gelişen devrimci durum 2. MC kliğini, faşizmi daha yoğun bir şekilde uygulamaya doğru itmektedir. Bunun yanı sıra emperyalistlerin ve onların uşakları büyük burjuvaziyle büyük toprak ağalarının azgın sömürüsü ve zulmü karşısında hergün biraz daha kötü duruma düşen geniş emekçi halk yığınları ve orta burjuvazi bağımsızlık ve demokrasi mücadelesiyle somut olarak karşı karşıyadır. Bu kavgaya önderlik edebilecek tek sınıf ise modern proletaryadır. Modern proletaryanın öncü müfrezesi devrimci proletarya bilimsel sosyalizmi doğru bir şekilde kavrayıp bunu ülkemizin somut şartlarına doğru bir şekilde uygulayamazsa her türlü anti-Marksist akımın yanısıra faşist ve sosyal-faşist demagojiyle halkı aldatabilen karşı-devrimciler Milli Demokratik Devrim mücadelemizi daha uzun süre yolundan alıkoyup ve karanlık günleri sürdürebilirler.

Amerikancı 2. MC kliği, içinde bulunduğu zor şartları faşist terörle atlatmak istiyor. Bunun için yurdun dört bir yanında ve hayatın her alanında seri siyasal cinayetlere hız verdi. Bunun için yeniden DGM'ye (Devlet Güvenlik Mahkemeleri) ve parlamenter faşizmden faşist askeri yönetimler için sıkıyönetimlere başvurmak istiyor.

2. MC kliği, çeşitli milliyetlerden halkımızın, hayatın her alanında kendiliğinden gelişen kitlesel, bireysel yolunu bulmaya çalışan ve karşı-devrime karşı kendiliğinden bulduğu ve somut yöntemlerle cevap veren mücadelelerini kanla bastırmak, faşist demagojilerle boğmak istiyor. Sosyal-faşistler de devrimcileri tecrit etmek istedikleri yeni cephelerle bunu kolaylaştırıyorlar.

Fakat genel olarak büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının d ü z e n i , özel olarak da 2. MC kliği her tarafı kırılıp dökülen, bünyesi bozulan bir hastadır. Vurmasını bilmek lazım. Vuracak çok kimse var; birleştirmek lazım. Ancak ne ihanet çizgisi modern-revizyonizm, ne sınıf işbirliği, ne oportünizm, ne sadece soyut ilkeler vaaz eden fakat ilkesizlik içinde yüzmek, ne sekterlik, ne burnunun ötesini görmeyen kendi dar gruplarını ayakta tutmaya çalışan aydın ve gençlik hareketleri, ne kişisel kahramanlık ve fedakarlıklar, ne kitlelerle bağ kurmamış ve bu gerçeği kabul etmeyen dar kafahlar, anti-emperyalist ve anti-faşist cepheleri yaratamaz. Bırakalım yaratmayı bu gidişle olumlu katkılarda bile bulunamazlar.

*İki Süper Devletin Hegemonya Rekabeti Yüzünden
Amerikancı 2. MC Kliği Tam Manasıyla
ABD Emperyalizminin Desteğini Almış Değildir.*

2. MC kliği bugün tam manasıyla Amerikan desteğini almış değildir. Amerikan emperyalistleri ve onların uşakları büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının en irilerinden bir bölümü ya kendilerine bağımlı tek başına bir reformist CHP iktidarı, ya da AP - CHP koalisyonu istemişlerdi. Bindiği gibi bu formülasyonlar şimdilik hayata geçirilemedi.

Amerikan emperyalizmi Akdeniz'de dengeyi lehinde tutabilmek için, 1974 Kıbrıs katliamıyla ortaya çıkan işgal hareketine karşı Yunanlılar ve Kıbrıslı Rumların da katıldığı yeni çözümleri 2. MC kliğine kabul ettirmek istiyor. NATO'ya bağımlı Türk Ordusu üst kademelerinin ve Demirel'in bu yüzden uygulanan Amerikan silah ambargosuna karşı çıktıklarını *Hürriyet Gazetesi* seçimler döneminde özellikle vurgulamıştı. Amerikan emperyalizminin 2. MC kliği iktidarına karşı Kıbrıs katliamıyla ortaya çıkan durum-

dan ötürü NATO'ya bağı Türk Ordusu'na silah ambargosu-
na devam ediyor, iç ve dış çelişkileri yüzünden devam ede-
ceği de herkesçe bilinen birşey.

Türkiye 3. Dünya Ülkelerinden de Tecrit Olmuştur

1974 Kıbrıs katliamı yüzünden 3. Dünya ülkeleri de blok-
suzluk ve anti-emperyalistlik politikasında daha tutarlı
olan Kıbrıs Rum yönetimini her yerde ve her zaman destek-
lemişlerdir. 1974 Kıbrıs çıkarması yüzünden Türkiye'nin Bir-
leşmiş Milletler'de (B.M.) *tek başına* kaldığı ve Kıbrıs Rum
yönetiminin de *herkesin* desteğini aldığı hala hatırlardadır.
Genel olarak Türkiye egemen sınıfları, özel olarak 2. MC kli-
ği bu yüzden tecrit olmuş, petrol ve enerji meselesinden tu-
tun da ithalat ve ihracatına kadar her alanda iflaslarla kar-
şı karşıya kalmıştır.

Türkiye ile AET İlişkileri Hâlâ Askıdadır

AET emperyalistleri de esas olarak siyasal ve ekono-
mik, tali olarak da kültürel alanda (Hiristiyancılık - Müslü-
manlık) Türkiye'ye cephe almışlardır. Ve aldıkları bu açık
cepheyi Türkiye'deki tüm sınıf ve tabakalar derece derece
biliyorlar. Şüphesiz egemen sınıflar bunu en iyi kavrayanlar-
dır. Nitekim seçim öncesinde, seçim platformunda, seçim
sonrası iktidar çelişmelerinde ve hala devam etmekte olan
şimdiki durumda AET emperyalistlerinin Türkiye'ye karşı
açtıkları cephenin etkisini görmemek mümkün değildir. Bu
çelişki devam edecektir. Şimdilik yakın bir geçici uzlaşma-
nın şartları da gözüküyor.

*Her Yarıktan Türkiye'ye Sızan Sovyet Sosyal -
Emperyalizmi Şimdilik Esas Olarak
CHP İktidarından Yana*

İki süper devletten biri olan Sovyet sosyal-emperyalizmi en ufak bir yarıktan ve *her yoldan* Türkiye'ye sızmak ve hegemonyası altına almak istiyor bu bir. İkincisi Kıbrıs işgali ve Rum katliamı yüzünden ABD Türkiye'ye ve şu anda 2. MC kliğine silah ambargosu uyguluyor. Üçüncüsü, 2. MC kliği TV ve Radyo'da okunup, bütün gazetelerde yurdun her tarafına yayınlanan programında Amerikan silah ambargosunun devam etmesi karşısında silah bulmak için «her yere» başvuracağını açık açık söyleyerek Sovyet sosyal-emperyalistlerine göz kırptığını gizlemedi, gizlemek de istemedi. Fakat bütün bu gerçekler Sovyet sosyal-emperyalistlerinin faşist 1. MC kliği iktidarında olduğu gibi her ata oynamakta kusur etmeyeceğini göstermesine rağmen, bugün esas olarak diğer oyunlarının yanısıra CHP iktidarını kendisi için daha uygun gördüğü bir gerçektir. Bu durum da, 2. MC kliğinin önemli çıkamazlarından biridir.

*İki Süper Devletin Kızgınlaşan Hegemonya Rekabeti
Türkiye, Akdeniz, Kıbrıs ve Boğazlar Yüzünden
Yeni Olaylara Gebedir*

İki süper devlet dünyanın her yerinde kızgın bir rekabetin içindedirler. Rekabetlerinin odak noktası Avrupa olmasına rağmen hammadde kaynakları ve stratejik noktaları (boğazlar, adalar, vs.) üzerinde yoğunlaştırdıkları mücadeleleri ve dolaylı çatışmalarıyla Avrupa'yı, giderek de birbirlerini kuşatmak istiyorlar. Bu durum savaşı kışkırtan açık belirtilerdir.

Nitekim Afrika kıtası, Orta Doğu, Balkanlar, Akdeniz,

Kıbrıs, Kuzey Denizi, Türkiye'deki Boğazlar, Hint Okyanusundaki stratejik noktalar üzerinde yaptıkları mücadelelerin bunun en açık kanıtıdır.

Mısır - Libya, Sudan - Etiyopya, Somali - Etiyopya, Angola - Zaire, Pakistan, Lübnan, Suriye - İsrail, Eritre, Ogaden bölgelerindeki savaşlar iki süper devletin açığa çıkan çatışmalarıdır. Süper devlet ABD emperyalizmi hala güçlü bir şekilde ayakta olmasına rağmen, stratejik planda gerilediği ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalistlerinin giderek saldırganlaştığı görülmesi gereken bir gerçektir.

1974'de daha da şiddetlenen Kıbrıs meselesi esas olarak iki süper devletin rekabetinin sonucudur. Tıpkı 1975'de şiddetlenen Irak ve Irak Kürdistanı çatışmaları ve Sovyet Miglerince bombardıman edilerek onbinlerce Kürt çocuk, genç ve yaşlı sivillerin katledilmesi gibi.

Kıbrıs, Akdeniz, Boğazlar, Balkanlar, Orta Doğu, hatta Afrika'daki iki süper devletin rekabetlerinin sonucu olan çatışmaların Türkiye'yi bir anda içine alması öyle uzak bir ihtimal değildir. Nitekim çok kısa bir dönem içinde Somali'nin Sovyet sosyal-emperyalizminin en büyük üslerini ülkesinde tutmasına rağmen bugün ABD emperyalizminin safında yer almasına karşılık, 17 yıl Amerika'ya bağımlı kalan Etiyopya'nın da bugün Sovyet sosyal-emperyalizminin kucağına düşmesi ve paralı Küba askerlerini Eritre Kurtuluş mücadelesine karşı kullanması artık günümüzde olağan bir politik olay haline gelmiştir.

Şüphesiz zaman tahmin etmek hem ukalalıktır, hem de Emperyalizm ve Dünya tarihi iradi bir çizgi izlememesinden dolayı mümkün değildir; fakat bu yöndeki gelişmelerin çok süratli geliştiğini görmemek de imkansızdır, siyasi körlüktür. Aynı zamanda Türkiye'deki sınıf mücadelesini iktidarda hangi klik bulunursa bulunsun, objektif olarak, iki süper devlete karşı da olduğundan ayrı düşünmek imkansızdır. Milli demokratik devrim mücadelemizde, dünya ve ülke çapında

mevcut sınıf ilişkileri gereği bugün demokrasi (Yeni Demokrasi) mücadelesi esastır ve kavramamız gereken hal-kadır. Fakat iki süper devlete karşı mücadele halk demokrasi mücadelemizle içiçedir.

Amerikancı Faşist 2. MC Kliği Enerji Sıkıntısı Yüzünden Çok Zor Durumlarda Kalacaktır

2. MC kliği enerji sıkıntısı yüzünden bütün demagogilerine rağmen geniş emekçi halk yığınları önünde kendiliğinden de olsa hergün biraz daha sömürücü ve zulümkar çehresiyle ortaya çıkıyor.

Dünyadaki ve ülkemizdeki enerji sıkıntısının, esas olarak iki süper devletin artan sömürsünün, yani hegemonya kavgasının yanısıra 3. Dünya Ülkeleri'nin şiddetlenen sömürü ve zulme karşı yaptıkları mücadelenin ve daha birçok karmaşık durumun neticesi olduğunu geçerken bir kez daha belirtelim.

İki Süper Devletin Azgın Hegemonya Rekabeti İhracatımızı Baltalarken AET İle İlişkilerimizi de Kopma Noktasına Yaklaştırıyor

2. MC kliği yarı-sömürge ve geri bir tarım ülkesi olan Türkiye'de ihracatı arttıramıyor. Aksine esas olarak iki süper devletin rekabeti sonucu ihracatımız gerilemektedir. Geri bir teknoloji ve yarı-feodal yapısı sonucu tarımını geliştiremeyen Türkiye, bunun yanısıra diğer 3. Dünya ülkeleri gibi tarım ürünlerinin ihracat değerini koruyamadığı gibi gerilemesini de şimdilik engelleyemiyor.

AET de, içinde bulunduğu çelişkilerden dolayı tarım ürünlerimize AET'le aramızdaki anlaşmazlıkları ve protokolları

çiğneyerek gümrük duvarları çekmek istediği gibi, sanayi kolundaki tekstil ürünlerimize de gümrük duvarları çektiler. Bu konuda komprador tekstilciler başta Halit Narin olmak üzere AET emperyalistlerine tavır alacaklarına pamuk alım fiyatlarının düşürülmesini istediler. Bu da şimdilik Hür Teşebbüs Konseyi'nde yer alan Türkiye Ziraat Odaları ile komprador sanayicilerin çelişkilerini daha da açığa çıkarıp keskinleştirecektir.

*İthalatı ve İmalat Sanayii Durmakla Karşı Karşıya
Gelen Büyük Burjuvazi ve Büyük Toprak Ağaları
Ülkemizi Tefecilere Peşkeş Çekiyorlar*

Yarı-sömürge Türkiye'nin ithalatı imkansız hale gelmiştir. Dış kaynaklardan borç bulamayan 2. MC kliği dünyanın en tefeci kaynaklarına el açmaktan, yani ülkemizi ağır faizler karşılığı siyasal ve ekonomik alanda en ağır şartların altına sokup sömürgeleştirmekten çekinmemektedir.

Borçlanma, Patent, Lisans yollarıyla ülkemizi emperyalizme bağlayan büyük burjuvazi ve büyük toprak ağaları, milli sanayimizi boğarak kompradorların montaj sanayisini **kurduklarından, döviz yokluğu yüzünden büyük darboğazlara girdikleri için tamamen dışa bağımlı imalat sanayii iflasla karşı karşıya gelmiştir.** Bu iflas, toplumun bütün sınıf ve tabakalarını en ağır şekilde etkiliyor ve halk muhalefetinin gelişmesinin temeli oluyor.

Bunun için faşist terörü arttırmasını, halk muhalefetini kanla bastırmasını isteyen klikler iktidarı ele geçirdiler. Bunun için büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının partisi reformist CHP'ye şimdilik iktidarı vermediler. Bunun için faşist ve sosyal-faşist demagogiler at başı gidiyor.

*Amerikancı 2. MC Kliği,
Faşist Demagojiyi Sistemleştirdi*

2. MC kliği, sanayideki elektriği kısarken halk muhalefetini geliştirmemek ve boğmak için aydınlanma ve reklam gibi enerji israfı kapılarını bilerek kapatmak istemiyor. Çünkü faşist diktatörlük bir yanda kanlı seri siyasal cinayetleri kontr-gerillaya ve yarı-polis «Ülkücü komandalara» işletirken, bir yandan da hayatın her alanında ve her fırsattan yararlanarak faşist demagojilere devam etmek istiyor. Çünkü yarı-feodal Türkiye'de köylülük ve şehir küçük burjuvazisini devrimin müttefiki olmaktan çıkarmak istiyor. Bunda bir oranda başarılı olduğu da bir gerçektir. Hele sanayi proletaryasıyla somut ekonomik ve siyasal bağlar kurmayan devrimci proletarya, köylülük, şehir küçük burjuvazisi, aydınlar, gençlik ve ezilen Kürt Ulusu'yla da ciddi bağlar kuramadığı için reformistler, sosyal-demokratlar, revizyonistler, sosyal-faşistler ve faşist diktatörlük bu bakir mücadele alanlarını şimdilik aralarında pay etmişlerdir.

Bu bakımdan 2. MC'ye karşı bu kısa dönemde de mülk - süzleşme, yoksulluk, pahalılık, işsizlik ve açlığa doğru gidişin sonunda kendiliğindenci bir şekilde halkın mücadelesi gelişmesine rağmen devrimci proletaryanın doğru siyaseti altında halkın Devrimci Demokratik Birleşik Cephesi toparlanamayacağı gibi, Geçici Birleşik Cephesi'nde ve Eylem Birliklerinde bile toparlanma şartları şimdilik uzakta gözüküyor. Objektif şartları güçlü olan bu durumun subjektif olarak gelişebilmesi için, herşeyden önce bugün içinde bulunan durumu karamsarlığa ve aceleciliğe kapılmadan objektif olarak gözden geçirmek zorunlu ve hatta hayati bir önem kazanmıştır.

*Büyük Burjuvazi, Büyük Toprakağaları ve Emperyalizm
Devalüasyonla Sömürüyü Daha Da Katmerleştirdiler*

2. MC kliği, emperyalist ülkelerin paraları karşısında yeni kur ayarlamalarına gitti. Türk Lirası, Alman Mark'ına göre % 4,5 düşürüldü. TRT'de bunu, Türk işçilerinin yurda girerken getireceği dövizin karşısında daha çok TL. alacağını, bununda çok iyi birşey olduğunu açıkladı. Bu faşist demagojinin içine düştüğü gülünç durumdur.

Bu devalüasyondur. Yıllardır süre gelen bu şekildeki devalüasyonlar, yani bu kur ayarlamaları, geniş emekçi halk yığınlarının elinde ve avucundakini talan etmek isteyen, sömürü ve zulüm düzeninin bir sonucudur. Hileli bir oyundur. Bu, hayat pahalılığıdır. Bu, iflasın ve çöküntünün açık belirtisidir.

Amerikancı faşist 1. MC'nin 26 aylık döneminde de paramızın değeri 7 defada olmak üzere toplam olarak % 23,5 düşürülmüştü. Bu, *sadece* 2. MC kliğinin iflası değildir. Bu, ülkemizdeki tüm egemen sınıfların sömürü ve zulüm düzeninin neticesidir, hileli talanıdır. Pahalılığı durmadan arttıracak olan bu devalüasyon, bir avuç komprador burjuvazi, feodal tüccar ve istifçilerin cebine emekçi halkımızın cebinden *dolaylı* bir şekilde milyarlarca parayı aktarmak demektir. Bu, geniş emekçi yığınların, hatta orta burjuva (zengin köylü de dahil) üreticilerin, büyük burjuvazi, büyük toprak ağaları ve emperyalizme karşı mücadelesini geliştirecek demektir. Devrimci proleterya bu durumu değerlendirerek ve bu yönde geniş propaganda, siyasi teşhir ve *her türlü* örgütlenmelerle ciddi ve kesintisiz çalışmalar yaparak yığınların mücadelesini kucaklamalıdır.

Milli Demokratik Devrim Mücadelemizde İşçi - Köylü İttifakını Sağlamazsak, Hergün Biraz Daha Tecrit Oluruz. Gerici ve Anti-Marksist Akımlar Gelişir.

Günümüzde, üretici köylülerle devrimcilerin bağının çok zayıf olduğunu kabul etmek zorundayız. Büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının reformist partisi CHP, gerici MSP, sosyal-faşist mihrakların ve faşist AP ve MHP'nin üretici köylülerle ilişkisinin devrimcilerden daha fazla olduğunu kabul etmek gerekir. Bu gerçekleri görmeden soyut ilkeler vaaz ederek ajitasyon çekmeler, ne bir sosyal sınıfı örgütleyebilir; ne diğer sosyal sınıfların ittifakını kazanabilir; ne kesintisiz bir örgütlenmeyi sağlayabilir; ne de mevcut, ufacık, sekter, gençler ve entellektüeller hareketlerinin ötesine geçemeyen devrimci hareketleri ayakta tutabilir. Özellikle hayatın sosyal karmaşıklığı arttıkça ve çelişkiler keskinleştikçe...

Hayatın acımasızlığı karşısında ciddi, yani objektif olmak zorundayız. Şunu da hemen belirtelim ki, faşistler de, hain karşı-devrimci revizyonist çizgiler de, reformistler de, sosyal-demokratlar da, oportünistler de son tahlilde hayatın acımasızlığı karşısında ayakta kalamayacak ve yenileceklerdir. Fakat gerçek böyle olmasına rağmen sosyal sınıf mücadelesi içinde olan devrimci proleterya, hiçbir zaman kendiliğindenci ve ajitasyona terk ederek milli ve sosyal kurtuluşu sağlayamaz.

CIA, Kontr-Gerilla, «Ülkücü - Komandolar» ve MESS, Darbeler, Karanlık Oyunlar ve Siyasal Cinayetlerle Devamlı Saldırıyorlar.

Amerikancı faşist 2. MC kliğini açıktan açığa destekleyen TİSK (Türkiye İşverenler Sendikaları Konfederasyonu) Baş-

kamı Halit Narin, TOBB (Türkiye Odalar Borsalar Birliği) Başkanı Sezai Dıblan gibi faşist kliklerin başları gözlerini işçi sınıfının mücadelesinden ayırmıyorlar. Faşist terörle sömürdükleri işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesini ezmek ve kendilerinin içinde buldukları dar boğazları işçi sınıfının kazandığı mevzileri geri alarak aşmak istiyorlar. Bunun için de:

2. MC kliği, MESS gibi karanlık ilişkiler içindeki en gerici örgütler vasıtasıyla saldırıya geçtiler. Modern-revizyonist DİSK yönetimini yöneticilerinin de el altından anlaştıkları ve uzun süre ses çıkarmadıkları, aksine «Evet» dedikleri işkolu seviyesinde toplu sözleşmelerle sömürü ve zulmü daha da arttırmak istiyorlar. Faşist MESS patronları bu politikalarını hayata geçirmek için karanlık işler düşünüyorlar.: CIA desteğinde darbeler, Kontr-Gerilla devamı «Ölüm Mangaları», «Vurucu Timler» ve yarı-polis «Ülkücü Komandolar» vasıtasıyla siyasal cinayetler, grev kırmalar, terör, tehdit, yıldırımlar ve faşist demagojiler...

2. MC kliği TİSK vasıtasıyla da ücretleri dondurmak, «istikrarı» sağlamak, mevcut hükümeti ayakta tutmak, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesini boğmak için tertipler düzenliyor.

2. MC Kliği İşçi Sınıfımızı Faşist Terörle Sömürmek ve Ezmek İstiyor

Dünya ve ülkemiz şartlarından dolayı genel olarak emperyalizm, büyük burjuvazi ve büyük toprak ağaları, işçi sınıfımız üzerindeki sömürü ve zulümlerini daha da arttırarak devam ettirmek istiyorlar. Özel olarak da Amerikancı faşist 2. MC kliği, bu sömürü ve zulmü en kanlı bir terörle devam ettirmek istiyor.

2. MC kliği, mülksüzleşmekte ve yoksullaşmakta olan

köylülük (yoksul ve orta köylüler) ve şehir küçük burjuvazisi üzerindeki sömürü ve zulmü katmerleştirdi ve bunu daha da arttırmak istiyor.

Hem yoksul köylülük, hem küçük esnaf ve zanaatkarlar, hem memurlar, hem orta köylüler, hem zengin köylü üreticiler, hem de şehirdeki orta burjuvazi (emperyalizmle bütünleşemeyenler) ister sağ, ister sol olsunlar, 2. MC kliği tarafından daha fazla sömürülüp ezilecektir.

2. MC Kliği Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı Mücadelesini Eskiden Olduğu Gibi Kanla Bastırmak İçin En Ufak Bir Fırsatı Kaçırıyor.

2. MC kliği Kürt Ulusu'nun Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nın mücadelesinin en amansız ve en şoven düşmanıdır. Kürt Ulusu gerçeğini kabul etmeyen *egemen sınıfların tüm klikleri* içerisinde AP - MHP kliği bu konuda en ufak bir gerçeğe, istismar etmek ve yozlaştırmak bakımından da olsa (örneğin kültürel özerklik) *şimdilik* katiben tahammül etmiyor.

Müdafaa-i Hukukçu Mustafa Kemal'in 6 Haziran 1919'da daha Amasya'da iken ve Erzurum'a gitmemişken *daha da* vurguladığı ve giderek sistemleştirdiği şovenizm, o günden bugüne büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının yanısıra orta burjuvazice de devamlı körüklenmiştir. Bu hususta mevcut burjuva demokratlarında en ufak bir demokratik anlayış şimdilik yerleşmiş değildir.

Son olarak Muş'un Malazgirt ilçesinde şeyhçi-feodal ve aşiretçi-feodal toprak ağalarının 5 Haziran seçiminde bir tarafın seçimi kaybetmesi yüzünden meydana gelen kanlı olaylarda 24 Kürt köylüsü öldürülmüştür.

Eski bağımsız, şimdiki AP milletvekili, 15 - 16 Haziran'dan sonraki Sıkıyönetim döneminde Kartal Maltepe Vinyleks Fabrikası'nda grev kırıcılığı yapan Şex (şeyh) Kasım Emre'

nin «Komünistler»in ve «Bölücüler»in gelişmesinden şikayetçi olmasına karşılık, Muş Valisi faşist Nurettin Yılmaz: «...Ben buraların halkını zaten insandan saymıyorum... Başını kaldıranı ezeceğim,» derken, Çankaya'daki Kemalistlerle beraber iktidarı gasp eden CHP'nin 1 aylık iktidarı sırasında İçişleri Bakanı, İnönü'nün yakını ve danışmanlarından «Ortanın Solu» teorisyenlerinden ve CHP'nin müzmin grup başkanvekillerinden Necdet Uğur, yıllardır devam eden askeri kırım ve Jandarma-komando operasyonunun birini daha uygulamaktan asla çekinmemiştir. CHP'nin faşist, parlamenter-faşist va faşizan yönetimlerinin bir gereği olan bu son halka: Çoğu, «CHP iktidar olsun», kimileri de «olmazsa daha iyi olur» revizyonistlik, oportünistlik, dar kafalılık içindeyken bu siyasi gerçek kamuoyu önünde geniş halk yığınlarına teşhir edilmek istenmemiştir, edilememiştir, hasılı edilmemiştir. Modern-revizyonistler ve *Halkın Sesi* sınıf işbirlikçileri CHP iktidarı için, daha doğrusu iktidar gaspı için, bir başka deyişle de darbe için yırtınırlarken veya ellerini oğuştururlarken, diğer küçük burjuva devrimcileri de soyut ilkelere vaaz etmekten öte gidememişlerdir. Gidemezlerdi de; çünkü, seçim esnasında gördük ki, bütün soyut ve «sol» lafazanlıklarına rağmen CHP'ye hizmet etmişlerdir. Bu konuda şimdilik *Deprimci Proletarya, Seçimler ve Bugünkü Durum* adlı kitaba bakınız (Kurtuluş Yolu Yayınları). İlerde seçimler meselesine tekrar döneceğiz.

Özgürlük Yolu'nun modern revizyonistleri ise, son dönemlerde sözümona T.K.P.'ye, DİSK yönetici kliğine ve sosyal-faşistlerin *Ürün Dergisi*'ne ve de *Politika Gazetesi*'ne tavır almalarına rağmen, göbekten Sovyet sosyal-emperyalizmine bağlı olduklarından ve KGB tarafından yönetildiklerinden Türkiye'nin bu gerçeği karşısında bir kez daha şaşkına dönmüşlerdir. Ve zevahiri kurtarmak için meseleyi TİP ve TSİP ile beraber kol kola, *sadece* T.K.P.'ye cephe almaya indirgeyerek, başta Türk ve Kürt Ulusu olmak üzere hâlâ

bütün milliyetlerden halkımızı aldatmaya çalışmaktadırlar. Ve bu görevlerine şimdilik devam ediyorlar.

Her türlü sömürü ve zulmün altında inletilen Kürt köylüleri, bu sefer de ağır işkenceler sonucu bir kısım silahlarını vermek zorunda kalmışlardır. Buna rağmen, Kürt köylüleri komprador burjuvazinin, büyük toprak ağalarının her türlü şiddet ve sömürüsüne karşı mücadele etmekten geri kalmayacaklardır. Ekonomik ve demokratik hakları için ve kendi özgürlüğüne kavuşma yolunda sebatla, yılmadan direneceklerdir.

*Milli Demokratik Devrim Mücadelemizde Devrimci
Proleteryanın Demokrasiyi En Tutarlı Bir Şekilde
Savunması Onun Görevidir*

2. MC kliği, yurdumuzun dört bir yanında faşist terör estiriyor. Kürt Ulusu ırkından, Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden dolayı ve aynı zamanda milli azınlıklar da ezilirken; alevi ve yezidi yurttaşlarımızda inançlarından dolayı eziliyorlar. Emekçi Halk arasındaki ırk ve inanç farklılıkları, faşist demagoji, gerici eğitim, ırkçı safsatalarla derinleştirilerek emekçilerin sömürü ve zulme karşı birlikleri parçalanıyor. Ve bunda şimdilik başarılı da olunuyor.

Kısa ve geçici bazı dönemlerde (dünya ve ülke şartları gereği) uygulamak zorunda kalınan burjuva demokrasisi kısıntıları hiçbir zaman burjuva demokrasisini getirmemiştir. Faşist parlamenter, faşist (yarı-faşist) ve faşizan baskılar, ülkemizde genellikle uygulanagelmştir. Tabii bazı şartlar sonucu uygulanamaz da. Bu ayrı bir konu.

Yarı-feodal Türkiye'de yurttaşlarımızın büyük bir bölümü «ırk ve inançlarından dolayı» faşist diktatörlükler ve faşizan baskılarla ezilmiş ve horlanmışlardır. Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı mücadelesine ve en ufak de-

mokratik taleplerine; alevi ve yezidî inançlı yurttaşlarımıza karşı demokratik ve gerçek laiklik uygulanmamıştır.

Devrimci proletarya gerici kliklerin ve bağınaz imamların şeyhlerin (şeyhlerin), mollaların, laikliğe ve bilime aykırı eğitimine karşıdır, karşı olmak zorundadır. Fakat yurdumuzda, kiliselerde, havralarda gerici papaz eğitimi sürerken, müslümanlığı sadece 4 mezhebe indirgeyip, diğer mezhepleri «batıl» sayarak devlet tarafından finanse edilerek eğitim yapan ilahiyat fakültesi, yüksek din okulları, imam hatip okulları, kur'an kursları eğitimi, camilerdeki vaazları, devrimci proletarya meşru ve imtiyazlı sayamaz; bu anti demokratik ve yarı-feodal yapının sonucu karşısında boyun eğemez. Eğerse Demokratik Halk İktidarını kurup sosyalizme varamaz.

Fakat devrimci proletarya buna karşılık hurafaci şeyhlerin, dedelerin, «Kitabé reşé» okutan yezidî dini liderlerin özerkliğini savunamaz. Aksine buna da bütün gücüyle karşı çıkar. *Devrimci proletarya* yarı-sömürge, yarı-feodal Türkiye'de (Türkiye Kürdistan'ı dahil) her türlü gericiğin yanısıra, her türlü eşitsizliğin, her türlü imtiyazın (devlet kurmak imtiyazı dahil) karşısına en önde, en kararlı, bir şekilde çıkar. Çıkması onun esas görevidir.

Amerikancı 2. MC Klığı Hayatın Her Alanında Siyasal Cinayetlerini Arttırdı.

2. MC klığı, yurdun her yerinde ve hayatın her alanında her türlü sömürü ve zulmüne hız veriyor. İlkokullarda, ortaokullarda, lise ve dengi okullarda, eğitim enstitülerinde, üniversitelerde, derneklere, yurtlarda, işçi köylü ve öğrenci gençliğin gittiği her yerde faşist vurucu güçler kan kusuyor. Hergün bir-kaç yurtsever demokrat ve devrimci gencimiz ölüyor. Sokakta, evde, kahvede, lokantada, caddede, durak-

ta gençlerimiz faşist vurucu güçler tarafından katlediliyor. Halk partililer, sendikacılar, ileri işçiler, öğretmenler, memurlar öldürülüyor. Dolayısıyla mesele artık basit bir «anarşi» veya basit bir «gençlik» meselesi değildir. *Hürriyet Gazetesi* ve tüm gericiler, «Bu gençlere ne oluyor?» diye meseleyi sınıf temelinden soyutlayıp, demagojilerle halkımızı aldatmaya çalışıyorlar.

*Yurdumuzun Her Yerinde ve Sosyal Hayatın
Her Alanında Kitle Mücadelesi
Kendiliğindenci Bir Şekilde Gelişiyor.*

İşte tüm bu şartlarda grevler, boykotlar, karşılıklı yerel (mahalli) ve mevzii çatışmalar alabildiğine büyüyor. Ve tüm bunlar *kendiliğindenci* bir şekilde oluyor. Urfa'da mercimek toplayan yoksul köylüler, feodal toprak ağalarına karşı çıkıyor, ücretlerini arttırabiliyorlar. Silvan'da Kürt Ulusu üzerindeki baskıya devam eden faşist egemen güçlerin iki kişiyi öldürmesine karşı çıkan halk karakol basıyor. Sivash'da (Uşak) faşist zorbalara karşı halk, yiğitçe yerel çatışmalara giriyor.

Metal işçileri, tekstil işçileri, kimya sanayii işçileri, gıda sanayii işçileri, İstanbul'da, Bursa'da, Adana'da, Uşak'da, İzmir'de grevlere, direnişlere gidiyorlar.

Ezilen Kürt Ulusu, horlanan alevi yurttaşlarımız, başta Türk ve Kürt Ulusu olmak üzere çeşitli milliyetlerden tüm halkımız, sömürünün, zulmün, eşitsizliğin, imtiyazın, gericiğin her çeşidine çeşitli mücadele biçimleriyle karşı çıkıyor.

Halkımızın ekonomik, kültürel, akademik ve siyasal örgütlenmesinin faşist terörle bastırılmasına karşın, gene de halkımızın mücadelesi *kendiliğindenci* bir şekilde gelişiyor.

İki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya kav-

gası çeşitli milliyetlerden halkımız tarafından hergün biraz daha farkediliyor ve buna karşılık tavırlar geliyor.

*Halk Muhalefetiyle Beraber Gelişen İşçi Sınıfımızın
Kendiliğindenci Mücadelesini Sosyal - Faşist Mehmet
Ertürk - Aydın Meriç - Kemal Türkler Kliği
Sovyet Sosyal - Emperyalizminin Hegemonyasına
Araç Etmek İstiyor.*

İşçi sınıfının, özellikle süratle politikleşen metalurji sanayisi işçilerinin sendikal örgütü (Maden - İş) başına çöreklenen modern-revizyonistler işçi sınıfımızın kendiliğinden gelişen ekonomik ve siyasal mücadelesini Sovyet sosyal-emperyalistlerinin hegemonyası için bir araç gibi kullanmak istiyorlar. İşçi sınıfımızın sömürü ve zulüm düzenini yıkarak Demokratik Halk İktidarını kurmasını istemediklerinden, her türlü gerici, anti-Marksist, revizyonist, oportünist, reformist ve sosyal-demokrat görüşlere karşı onun uyanıklığını arttırmadıkları gibi aksine köreltiliyorlar.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin uşakları bir avuç sosyal-faşist Mehmet Ertürk - Aydın Meriç - Kemal Türkler kliği işçi sınıfımızın mücadelesini, işçi sınıfının bilimiyle donatılarak her sınıf ve tabakadaki (köylü, esnaf, zanaatkar, memur, gençlik, aydın) mücadelesiyle birleştirilmesini engelliyorlar. Buna karşılık karşı-devrimci modern-revizyonist teorilerle iğdiş ediyorlar. «Toplumsal İlerleme», «Kapitalist Olmayan Yoldan Kalkınma», «İleri Demokratik Düzen» gibi modern-revizyonist tezlerle reformizmin ve sosyal-demokrasinin kuyruğuna takıp, dışta Sovyet sosyal-emperyalistlerine peşkeş çekmek istiyorlar. İçte de, yeni Rus Çarlarına bağlı komprador bürokrat-burjuva bir düzen istiyorlar.

DGM'ye karşı işin başında «faşizm yoktur, ama tırmanabilir» diye işçi sınıfını ve halkı aldattılar. Daha sonra da

(Eylül 1976), işçilerin DGM'ye karşı direnişini geniş emekçi halk yığınlarının mücadelesiyle birleştirmeyip otobüslere hapsettiler. Bütün bunlar gösterdi ki, DİSK yönetimini ele geçiren Mehmet Ertürk - Aydın Meriç - Kemal Türkler kliğiyle onlara boyun eğen, geniş oranda modern-revizyonizmin etkisi altında kalan, hatta geniş oranda bunu benimseyen çoğunun geçmişi karanlık gerici sendika ağaları Rıza Güven - Mehmet Kılınç - Fehmi Işıklar - Celal Küçük kliği işçi sınıfının sınıf bilinçli bağımsız mücadelesinin amansız düşmanlarıdır ve ebu mücadeleden faşist diktatörlükten daha çok korkuyorlar.

Nitekim Mehmet Ertürk sosyal-faşistin Ecevit'e yapılan suikast teşebbüslerinin de gösterdiği gibi, 1 Mayıs'da CIA, Kontr-Gerilla, MİT, «Ölüm Mangaları», «Vurucu Timler» ve «Ülkücü Komandolar»ın yaptığı, AP - MHP faşist kliğinin yaptırdığı 34 kişilik 1 Mayıs Taksim katliamını örtbas etmek için her türlü alçaklığa başvurması ve onunla işbirliği etmesi bunun en açık delilidir.

T.K.P., TİP, TSİP, Özgürlük Yolu, «Bizim Radyo», DİSK Dergisi, İlerici Yurtsever Gençlik Dergisi ve Politika Gazetesi gibi nice mihrakların hâlâ faşist diktatörlükle beraber, 34 kişilik 1 Mayıs Taksim katliamını örtbas edip, suçu «Maocular», «goşistler» ve anarşist» dedikleri proleter devrimci, devrimci, demokrat ve yurtseverlere yüklemeye çalışmaları bunun en açık kanıtıdır.

MESS uyuşmazlığını evvela kapalı kapılar ardında bir paylaşım veya uzlaşma şeklinde ele almaları; daha sonra da MESS grevini İKD ve İGD'lilerin en gerici ideolojisiyle (modern-revizyonist) emekçi halk içine yayılmaları için kullanmaları Aydın Meriç - Mehmet Ertürk - Kemal Türkler kliğinin karşı-devrimci sosyal faşist çehresini açığa çıkarmıştır. İKD ve İGD gibi KGB beslemelerinden gayri hiçbir devrimci kuruluşu «Maocu», «Goşist», «anarşist», «İşçi sınıfı düşmanları» diye işçilerle zorla görüştürmemeleri; bu

devrimci kuruluşlardan gelen yardımları bile kabul etmemeleri; en önemlisi de 20-40 bin kişilik işçi sınıfının en politik, en dövüşken, en kararlı, en tecrübeli kesimini halktan kopararak kahvelere göndermeleri, grev çadırlarının yerini yas yerine döndürmeye çalışmaları, hiçbir eğitim yapmalarını, işçi sınıfını sürü yerine koymaları, proleter devrimci, devrimci, demokrat ve yurtseverleri hatta TİP'li olup da kendilerine karşı gelenleri patronlarla anlaşarak işten atmaları Mehmet Ertürk - Aydın Meriç - Kemal Türkler sosyal-faşist kliğinin karşı-devrimci halk düşmanı yüzünü daha da açığa çıkarmıştır. DİSK içinde bu sosyal-faşist klik bugün en tehlikelidir ve bugün esas olarak bu klik tecrit edilip ortadan kaldırılmalıdır.

Bunun ötesinde MESS greviyle ortaya çıkan bir durumda iki süper devlet ABD emperyalizmiyle, Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemizdeki uzantılarının çatışmasıdır ve bu çok önemlidir.

MESS GREVİ TEK YÖNLÜ BİR OLAY DEĞİLDİR.

Daha Amerikancı 2. MC kliği, iktidarı ele geçirmeden ortaya çıkan MESS Grevinde iki taraf var. Biri CIA, Kontr-Gerilla ve yarı-polis ülkücü komandolarla beraber darbeler, siyasi cinayetlerle Amerikancı faşist diktatörlüğü sürdürüp işçi sınıfı ve tüm halkı sömürüp ezmek isteyen MESS. Diğeri, MESS'le uzlaşamayan Mehmet Ertürk, Aydın Meriç, Kemal Türkler sosyal-faşist kliği. Bu klik de, genel olarak DİSK'i, özel olarak Maden-İş'i kullanarak ülkemizde Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonyasını sağlamak veya buna güçlü bir zemin hazırlamak istiyor.

Fakat bütün bu olaylar genel olarak çeşitli milliyetler-

den halkımızın, özel olarak işçi sınıfımızın kendiliğinden gelişen mücadelesinin sonucu ortaya çıkmış kitlesel mücadelelerin ulaştığı noktayı devrimci proletaryanın gözden uzak tutmamasını gerektirir. Bugün bu mücadeleyi yönlendiremeyecek durumda olan devrimci proletaryanın, *sadece* bu mücadelenin *olumsuz yönlerinden korkması ve haklı endişeler duyması* ve bu yüzden soyut ilkeler vaaz etmesi *olumsuzlukları olumlulaştıramaz*. Devrimci proletarya içinde bulunduğu devrimci örgütlenme durumunu, yani kitleleri kucaklayan ve kolay kolay kesintiye uğramayacak durumunu objektif olarak tesbit etmeli, subjektif bir şekilde durumunu abartmadan kadroları, sempatanları ve kitleleri aldatmadan mücadeleye en kararlı, en cesur ve en esnek bir taktikle katılmalıdır. Bugün uygulanması gereken taktiklerle devrimin perspektifini ve hedefini birbirine karıştırıp işi ajitasyonla geçiştirecek ciddiyetsizliğe düşmemelidir. Bunun yanı sıra her türlü anti-Marksist görüşe ve politikaya yani revizyonizme, sınıf işbirliğine, oportünizme, reformizme ve sosyal-demokrasie karşı alabildiğince uyanık olmalıdır.

Amerikalı Faşist 2. MC Kliğine Karşı Genel Grev Çağruları Tek Boyutlu Bir Olay Değildir.

Devrimci proletarya, her zaman kitlelerin inisiyatifinin gelişmesinden, kitlelerin kendi güçlerine güven duymasından, kitlelerin bağımsız hareket etme yeteneğine kavuşmasından yanadır.

Genel Grev, *esas olarak* işçi sınıfının bağımsız siyasal hareketini geliştirir; ileri adımlar attırır.

Genel Grev, *esas olarak* işçi sınıfının birliğini sağlar, müttefiki köylülük ve şehir küçük burjuvazisiyle bağlar kurmasında bir atılım olur.

Genel grev, *esas olarak* devrimci proletaryanın hakim sı-

nıflara karşı mücadelesinin yanı sıra ezilen Kürt Ulusu ve azınlık milliyetler üzerindeki her türlü şovenizme, zulme, eşitsizliğe ve imtiyaza karşı olduğunu da gösterir.

Şanlı 15-16 Haziran ve Profilo Direnişi, Eylül 1976 DGM'ye karşı Direnişi, 1 Mayıs 1977 şahlanması ve 1973 ile 1977 seçimlerinde işçi sınıfımızın politikleşme yolunda attığı adımlar gösterdi ki, *bugünkü şartlarda* Genel Grevle işçi sınıfımız yeni bir atılım gösterecektir. Bunun nasıl başarıya ulaşacağını düşünmek, mevcut durumu objektif olarak değerlendirmek ve buna göre konulması gereken taktikleri en kararlı, en fedakar, en esnek bir şekilde Milli Demokratik Devrim mücadelemize tabi kılmak, devrimci proletaryanın görevidir.

Bazan Genel Grevler gerici güçler eline karşı-devrim için darbeler düzenlemesinde araç olabilir. Fakat günümüzdeki Genel Grevin *bugünkü şartlarda* çağrı kimden gelirse gelsin esas olarak devrime hizmet edeceğine; iki süper devlete, komprador burjuvaziye, büyük toprak ağalarına, faşist diktatörlüğe ve modern-revizyonizme darbe indireceğine, özellikle işçi sınıfının birliğine yardımcı olacağına inanıyoruz.

Genel Grev çağrılarını kimler, neden ve nasıl yapıyorlar?

5 Haziran seçimleri iki süper devletin, büyük burjuvazinin, büyük toprak ağalarının ve AET emperyalistlerinin Amerikancı 2. MC kliğinin sağladığı dengeyi bozarak yeni bir temelde yeni uzlaşmalar sağlamak için yapıldı. (Bu konuda *Kurtuluş Yolu* yayınlarının *Devrimci Proletarya Seçimler ve Bugünkü Durum* adlı kitabına bakınız.)

Seçim sonucu CHP'nin 213 milletvekili çıkartmasıyla egemen sınıfların bir bölümü, modern-revizyonistler, oportünistler, reformistler, sosyal-demokratlar, *Halkın Sesi* sınıır işbirlikçileri, bazı küçük burjuva partileri, CHP'nin tek başına iktidar olmasını istediler. Ancak Çankaya Kemalistle-

rinin yardımıyla da bir süre iktidarda kalan CHP, güvenoyu alamadı.

Daha sonra iktidarı ele geçiren ve Hükümeti kuracağı belli olan başını Demirel'in çektiği Amerikancı faşist 2. MC kliğine karşı Türk-İş Başkanı Halil Tunç, «Yeni bir MC Hükümeti kurulursa Türk-İş Genel Greve gidecektir» dedi.

T.K.P.'nin borazanı «Bizim Radyo» ilk gün «Bu genelinde AP - CHP kaolisyonu isteyen bir burjuva isteğidir, özelinde de Halil Tunç'un kendini kurtarmak isteyen bir oyunudur» dedi. Fakat efendisi Sovyet sosyal-emperyalistlerinin «Amerikancı faşist 2. MC kliğine karşı yapılacak bir Genel Grev'in desteklenmesi *bu şartlarda doğrudur.*» demeleri üzerine T.K.P. modern-revizyonistleri hemen politika değiştirip Halil Tunç'la Genel Grevi uygulamak için, Türk-İş ile işbirliği yapmak için, DİSK yönetimi çağrılar yaptı. Kampanyalar açtı. Hatta işi «UDC» («Ulusal Demokratik Cephe») kurmalara kadar vardırı. Bu neyi gösterir?

Bu, T.K.P.'nin yönettiği DİSK yönetimindeki Mehmet Ertürk - Aydın Meriç - Kemal Türkler modern-revizyonist kliğinin iki süper devletten biri olan Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemizi hegemonyası altına alması için efendilerinin emri gereği *her taraftan azami derecede faydalanmak* isteğini gösterir.

Bu, DİSK yönetimindeki Mehmet Ertürk - Aydın Meriç - Kemal Türkler modern-revizyonist kliğiyle, gene DİSK yönetimindeki Celal Küçük - Mehmet Kılınç - Rıza Güven gerici ve faşizan sosyal-demokrat kliğinin Türk-İş'de gerici faşizan sosyal-demokrat Halit Mısırlıoğlu - İsmail Topkar - Kenan Durukan hatta Halil Tunç kliğiyle *şimdilik uzlaşmak istediklerini* gösterir.

Bu, gelişen işçi sınıfı mücadelesi karşısında Türk-İş yönetimindeki Amerikancı, AET'çi gerici faşizan ve sosyal-demokrat sendikacıların AP - CHP koalisyonunda veya gene eski faşist, parlamenter-faşist veya faşizan yöntemlerle yer

almak istediklerini gösterir. Bunu da, şimdilik DİSK'deki modern-revizyonist ve gerici faşizan sosyal-demokrat kliklerle uzlaşarak yapmak istiyorlar.

Bu, TÜRK-İŞ içindeki Ethem Ezgü - Kaya Özdemiroğlu - Mustafa Başoğlu - Mustafa Özbek faşist kliğiyle işçi sınıfımızın gelişen mücadelesi karşısında çelişkileri keskinleşen gerici sosyal-demokratların toplumumuzun her alanında ve her yerde görüldüğü gibi saflaşmak zorunda olduklarını gösterir.

Bu, faşist MİSK ve gerici faşizan HAK-İŞ konfederasyonlarını devletin güçleri vasıtasıyla güçlendiren AP - MHP faşist kliğiyle gerici faşizan MSP kliğine karşı TÜRK-İŞ'deki gerici faşizan sosyal-demokratların varlık şartlarını koruyup korumamak durumuyla karşı karşıya bulduklarını gösterir.

TÜRK-İŞ ve DİSK içindeki gerici faşizan sosyal-demokrat kliklerin bir araya gelme çabaları göstermeleri giderek de birleşmeleri *hem iyidir, hem kötüdür*.

Kötüdür; çünkü çeşitli milliyetlerden halkımızın, özellikle de işçi sınıfımızın kendiliğinden de olsa gelişen mücadelesinden başka gerici ve faşizan sosyal-demokrat sendika ağaları, bu mücadelenin önderliğini ideolojik siyasal olarak burjuvazinin, giderek de sosyal-faşistlerin veya faşist diktatörlüğün peşine takabilirler, onun yedek gücü haline getirebilirler.

Bilindiği gibi yurdumuzda son yıllarda ister sosyal-faşistler olsun, ister faşist diktatörlük olsun reformizmden ve sosyal-demokrasiden ideolojik siyasal olarak faydalanmış sosyal-faşist T.K.P. gibi faşist MHP kliği de bu yüzden, ister köylülükte olsun; ister şehir küçük burjuvazi içinde olsun; ister orta burjuvazi içinde olsun; isterse de gerici işçiler arasında olsun küçümsenmeyecek bir kitle tabanı kazanmıştır. Ve AP'nin daha da faşistleşmesi yüzünden MHP, sistemleştirdiği faşist demagojisiyle giderek gelişiyor.

İyidir; Çünkü, DİSK ve TÜRK-İŞ'deki gerici sosyal-demokrat sendikacılar ülkemizin baş düşmanlarından Sovyet sosyal-emperyalizmine bağlı Mehmet Ertürk - Aydın Meriç - Kemal Türkler sosyal-faşistleriyle; Amerikancı faşist diktatörlüğe bağlı Türk-İş'deki Ethem Ezgü - Kaya Özdemiroğlu - Mustafa Özbek - Mustafa Başoğlu kliği ve faşist MİSK'e ve gerici-faşizan Hak-İş'e karşı sahtekarca da olsa bir yandan da varlık şartlarını ayakta tutabilmek için işçi sınıfımızın mücadelesine dayanmak istiyorlar. Fakat bu gerici ve faşizan sosyal-demokrat sendikacıların işçi sınıfımızın kendiliğindenci bir şekilde gelişen mücadelesine komprador-burjuva ve büyük toprak ağalarının partisi CHP'nin kuyruğuna takmak istemeleri veya AP - CHP koalisyonu için çalışmaları bu gerçeği; yani hegemonyacı iki süper devletin, büyük burjuvazinin, toprak ağalarının sosyal-faşist baskılarını ve faşist diktatörlüğün kanlı terörünü ortadan kaldıramaz.

Devrimci Proletaryanın 2. MC Kliğine Genel Grevle De En Büyük Darbeyi Vurabilmek İçin Nelerle Karşı Karşıyadır?

Devrimci proletaryanın görevi, dar bir bakışla; küçük burjuva ve aydın gençlik arasında sıkışmış dar pratiğiyle ve dünya çapında körüklenen subjektivizmin etkisi altında kalarak olayların *sadece* olumsuz yönlerini görüp olumlu yönünü unutmak değildir.

Devrimci proletaryanın görevi, ülkemizdeki modern-revizyonistleriyle, *Halkın Sesi* ve *Aydınlık* sınıf işbirlikçilerinin yaptığı gibi darbelerle, burjuva kuyrukçuluğuyla, ezen ulus şovenizmiyle halkın gözünü karartmak ve burjuvazinin önünde eğilmek değildir.

Devrimci proletarya, ülkemizin baş düşmanları iki süper devlet, komprador-bürokrat burjuva ve büyük toprak ağala-

rına karşı mücadeleyi *dünya ve ülke çapında her zaman esas almalıdır.*

Bugün Genel Grevle, iktidardaki Amerikancı faşist 2. MC kliğine karşı her türlü ve her ideoloji ve siyasetten kaynaklanan mücadele iç-içe girmiş durumdadır. *Bu, hem iyidir; hem de kötüdür.*

İyidir; çünkü, Genel Grev gibi büyük bir mücadeleyle iç-içe girecek olan anti-faşist, anti-emperyalist mücadelemizin bir halkası olan 2. MC'ye karşı mücadele, böylece daha işin başında büyük bir güçle hamle yapacaktır.

Kötüdür; çünkü, bugün Genel Grev isteyenler, 2. MC'ye karşı şu veya bu şekilde, şu veya bu siyasetle mücadele verenler sadece proleter-devrimciler, devrimciler, demokratlar ve yurtseverler değildir. Şimdilik daha da kötüsü Genel Grev isteyenler 2. MC'ye karşı mücadelede kitleler önünde etkinlikleri olan DİSK ve Türk-İş'dir. Ayrıca bu iki mihrak (özellikle DİSK) toplumun diğer sınıf ve tabakalarıyla sıkı ilişkiler içindedir, hatta organik bağlar içindedir. Örneğin:

Özellikle 2. MC'ye karşı çıkanlar ile Genel Grevi destekleyenlerin kimler oldukları ve bu örgütlerin ideoloji ve siyasetlerinin ne olduğunu bilirsek ve bunu devrimin kadrolarına, sempatizanlarına ve çeşitli milliyetlerden demokratik ve yurtsever halkımıza anlatarak devrimci görevimizi, devrimin engebeli yolunu, yalnız ve yalnız kitlelere kavratarak aşabiliriz, yerine getirmiş oluruz. Yoksa, kimse yokmuş da, sadece biz varmışız gibi yeldeğirmenlerine saldırırcasına-subjektif tahliller, ajiteler, çığlıklar atmak devrimci proletaryanın politikasıyla uzaktan yakından ilişkili olamaz.

Kimler Amerikancı faşist 2. MC'ye karşı mücadele etmek ve Genel Grevi istiyor? (Süreç içindeki yalpalamaları sözkonusu etmiyoruz).

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu, Devrimci Yol, Kurtuluş Yolu gibi proleter devrimci ve devrimciler; *Halkın Sesi* gibi sınıf işbirlikçileri, *Bağımsız Türkiye, TEP*

Kurtuluş Sosyalist Dergi gibi çok fazla modern-revizyonizmin etkisi altında kalanlar ve yılanmış revizyonistler; SDP (Sosyalist Devrim Partisi) gibi anti-faşist ve anti-emperyalist revizyonistler; Birlik Partisi gibi anti-emperyalist ve anti-faşistler; Şovenist anti-faşist ve anti-emperyalist Halk Evleri; egemen sınıfların partisi reformist CHP'ye bağlı KÖY-KOOP gibi anti-faşist ve anti-emperyalist, modern revizyonizmin etkisine açık zengin ve küçük-burjuva köylülerin ekonomik bir kuruluşu; anti-faşist ve anti-emperyalist devrimci Tabipler Birliği ve bazı odaları; revizyonist ve milliyetçi Vatan Partisi; esas olarak modern-revizyonist T.K.P. ve onun yönettiği DİSK'in etkisindeki TMMOB, TÖB-DER, TÜM-DER, TUTED, TÜMOD, TÜMAS, TUD-DER, PTT-DER, DDKD, DHKD, İGD, KÖGEF, DKD (Doğu Karadeniz Kültür Derneği), DKD (Devrimci Kadınlar Derneği), Sanatçılar Birliği, Karikatürcüler Derneği vs. vs. Bunların bir kısmının veya bir kısmının bazı şubelerinin *Devrimci Yol* devrimcileri, *Halkın Sesi* sınıf işbirlikçileri ve *Özgürlük Yolu*, TSİP modern revizyonistleriyle TİP modern revizyonistlerinin etkisi altında olmaları, yukarıdaki genel değerlendirmeyi şimdilik değiştirmiyor.

Sovyet Sosyal-Emperyalizminin Politikası Açığa Çıktı: Çelişkiler Keskinleşti. Bu Yüzden Kendi Uşakları Modern-Revizyonistlerle Revizyonistleri Bir Araya Getiremiyor.

Sekter, dar grupcu, pasifist, milliyetçi ve halkımızın düşmanı TİP'in Genel Grev ve «UDC» çağrılarına cevabı açık değildir. Fakat, bilinen T.K.P., DİSK ve TÜRK-İŞ'le de bu yönde aynı politikayı sürdürmüyor.

TİP sosyal-faşistleri hem T.K.P. ile tekke kavgasına girdiklerinden, hem de Sovyet sosyal-emperyalistleri ülke-

mizdeki *esas olarak* eğemen sınıflara ve orduya oynadığından; bunun Türkiye Kürdistanı'nda uyandıracığı haklı tepkiyi özünde içdiş etmek için şimdilik «UDC» çağrılarına *cevap veremiyor. Oyalamaya gidiyor.* Türkiye'nin çok uluslu olmasının ortaya koyduğu gerçek, Sovyet sosyal-emperyalizminin de, O'nun ülkemizdeki uşaklarının da yüzünü her zaman açığa çıkaracaktır. Çünkü O, bir süper devlet sosyal-emperyalisttir. İki karpuzu bir koltuğa sığdıramayacaktır. Hangi maskeyi takarsa taksın gerçek her zaman bu maskeleri alaşağı edecektir. Tıpkı süper devlet ABD emperyalistlerinin ve onun uşaklarının bugün ülkemizde tam bir iflasla karşı karşıya kalmaları gibi.

Son iki aydır T.K.P.'nin ve O'nun yönettiği Genel Grev ve «UDC» çağrılarına *Özgürlük Yolu*, DHKD, TSİP, TİP gibi modern revizyonistler ve modern-revizyonistlerin etkisinde kalan DDKD katılmıyor. *Ürün sosyal-faşistleriyle, Özgürlük Yolu sosyal-faşistleri* Kürt Ulusu'nun Kendi Kaderini Tayin Hakkı mücadelesinde modern-revizyonistlerin farklı iki kliği olarak karşı karşıya geldiler de ondan. Yoksa sınıf karakterleri, efendileri ve toplumsal siyasetleri aynıdır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi Kürt Ulusu gerçeğine tıpkı Irak Kürdistanı'nda, tıpkı Eritre'de, tıpkı Bengaldeş'de olduğu gibi yeni Rus Çarlarının modern-revizyonist tezleri ve doymak bilmeyen sosyal-emperyalist işahları onları en kolay, en kestirme, en sosyal-faşist yoldan hegemonya emellerine doğru sürüklüyor. Bu da, onların kendi kendilerine kazdıkları mezarları olacak. Tabii biz sosyalizmi kendi ülkemiz gerçeklerine doğru bir siyasetle uygularsak.

Gene son iki aydır *Vatan Gazetesi*'nde Kemal Sülker ve Demirtaş Ceyhun gibi revizyonistler, bir zamanlar yönetip yönlendirdikleri modern-revizyonizmin kalesi DİSK'i, dar grup çıkarları doğrultusunda eleştirdiler. DİSK'in kendilerini dinlemeyen TİP'e bağlı sendikaları eskiden beri uyguladığı anti-demokratik tüzük oyunları ve açıktan açığa baskılarla

ortadan kaldırmaları karşısında «demokratiklikleri» tuttu. Kazan kaldırdılar. DİSK'in pisliklerini ortaya sermeye başladılar. Yeni bir konfederasyonla tehdit ettiler.

Sosyal-İş'in Genel Kongresi şimdilik DİSK'e boyun eğmedi ama, şimdilik de yeni bir konfederasyonun adımını atmadı.

Gene *Vatan Gazetesi*'nden öğrendiğimize göre, Lastik-İş Sendikası Kongresinde, eski MHP'li 1965 MHP Antalya adayı; eski ve yeni CHP'li; eski Bağımsız Sendikaları Birleştirme Koordinatörü; eski Petkim-İş Başkanı; yeni Petrol Kimya-İş Başkanı ve DİSK Yürütme Kurulu Üyesi gerici, faşizan sosyal-demokrat Mehmet Kılınç, DİSK'in özellikle Mehmet Ertürk - Aydın Meriç - Kemal Türkler kliğinin politikasına karşı çıkmış. Bayrak açmış. Özellikle DİSK'in İGD ve İKD ile iç-içe girişine, diğer devrimci kesimlere iftira edip karalamasına şiddetle karşı çıkmış, tabii Kemal Türkler de T.K.P.'nin kesin karşı-devrimci çizgisini savunmuştur.

Sovyet Sosyal-Emperyalizmi Kendi Uşaklarına Laf Anlatamaz Duruma Gelirken, DEV-GENÇ «Kitle Politikası» Adına Modern-Revizyonistlere Can Kurtaran Simidi Uzatıyor:

Son iki aydır modern-revizyonist DİSK'in üst yönetiminin bildirilerine, çılgınlıklarına karşı, TSİP, *Özgürlük Yolu*, DHKD, TİP modern-revizyonistleri ve modern-revizyonizmden geniş oranda etkilenen DDKD, anti-faşist ve anti-emperyalist devrimci Tabipler Birliği ve bazı şubeleri, vs., vs., ortak imza atmazken, DEV-GENÇ'deki devrimci arkadaşlar «Kitle Politikası» adına modern-revizyonist dedikleri T.K.P.'ye ve onun yönlendirdiği DİSK'e pratikte alabildiğine yaklaştılar ve *hain karşı-devrimci modern-revizyonist çizgiyi tecritten*

kurtarmak için her türlü çabayı gösterdiler, her türlü oyuna geldiler.

Dev-Genç'in bu politikasını «... Sovyetler Birliği'nde iktidarı modern-revizyonistlerin elinde tuttuğunu gören, ama, onun sosyal-emperyalist niteliğini kavrayamayan hareketler vardır. Onlar bu yanlış tahlilleri sonucu 'Türkiye Solu'ndaki devrim ve karşı-devrim cephesini birbirlerine karıştırıyorlar.» diye tesbit etmiştik. (Bakınız: *1 Mayıs Bildirisi*, Kurtuluş Yolu Yayınları, Nisan 1977, sayfa 10). Özellikle bugünkü pratiğe baktığımızda bu anlayışın *hâlâ* egemen olduğu açıktır.

Bunun ötesinde, geniş kitle bağları olmasına rağmen, *öğrenci-gençlik hareketi* niteliğini aşamayan *Devrimci Yol'* un son zamanlarda özetlediği ve dersler çıkardığını iddia ettiği yazılarında da (tıpkı pratiklerinde görüldüğü gibi) *dar pratikçiliği*, eski DEV-GENÇ'den kalan *subjektivizmi*; *hot-zotçuluğu* ve *modern-revizyonizmle arasına çizgi çekmeyişi*, sürüp gitmektedir. Fakat bu hareketi geniş kitlesel ilişkilerinden dolayı, HK, HY, HB gibi ilkesiz hareketlerden daha çok etrafını gördüğü, sosyal hayatı yaşadığı da ortada. Buna rağmen seçimlerde olsun, Genel Grev ve Amerikancı faşist 2. MC kliğine karşı mücadelede olsun bu hareketin *perspektifsizliği yüzünden içine düştüğü kendiliğindencilik* ve bunun sonucu olarak *dar pratikçilik* bu harekete damgasını vurmaktadır.

*Hain Karşı-Devrimci Modern-Revizyonizm Çizgisi,
Sınıf İşbirliği Oportünizm, Kendiliğindencilik,
Küçük Burjuva Subjektivizmi, «Sol» Lafazanlık
Devrimi İlerletmez.*

Amerikancı 2. MC kliğine karşı gelen ve Genel Grev isteyenlerin ideolojik, politik ve sosyal sınıf temelini şimdilik kısaca belirttik.

Sosyal sınıf mücadelesinde çeşitli sınıf, tabaka ve güçlerin yerini açık, maddi sınıf temeline oturmuş, dünya ve ülke içindeki yerini belirtmeyen politikalar devrimci proletaryanın politikası değildir. Çünkü *sadece* devrimci proletarya gerçeğe inanır; gerçekten korkmaz ve gerçeğe dayanır. Zaten gerçeğe ve maddi sınıf temeline dayanmayınca cereyana göğüs geremeyince, devrimci proletarya sosyal sınıf mücadelesinde kör döğüşüne düşer; sağdan, «sol»a, «sol»dan sağa yalpalar durur. Bu yüzden en «iyi niyetli», en kararlı ve en fedakar çalışmalar boşa gider. Hatta zararlı da olabilir.

Bugün ülkemizde sınıf mücadelesi içinde bulunan sınıf, tabaka ve güçlere kısaca bir daha değinelim.

2. MC kliğine karşı gelenler ve büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının reformist partisi CHP'nin kendilerine göre bir iktidarını kimler istiyor? Bir kısım komprador burjuvazi büyük toprak ağaları; orta burjuvazi, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin uşağı T.K.P. ve onun yönlendirdiği DİSK yönetimindeki Mehmet Ertürk - Aydın Meriç - Kemal Türkler modern revizyonist kliği; DİSK ve TÜRK-İŞ'deki gerici-faşizan sosyal-demokratlar kliği, TSİP ve *Özgürlük Yolu* modern revizyonistleri; mırın-kırın etmelerine rağmen TİP modern revizyonistleri; *Halkın Sesi* ve *Aydınlık* sınıf işbirlikçileri; modern-revizyonizmin büyük oranda etkisindeki TEP ve *Kurtuluş Sosyalist Dergisi*; anti-faşist ve anti-emperyalist Birlik Partisi, Halkevleri, Tabipler Birliği gibi mesleki kuruluşlar ve bir kısım bağımsız sendikalar. Ve bunların etkilediği geniş halk yığınları. Bunların farklı farklı ideolojik siyasal ve sosyal temelde farklı farklı biçimlerde mücadele ettikleri kaçınılmaz bir gerçek. Ve geniş bir kitleyi şimdilik etkiledikleri hatta yönlendirdikleri de bir gerçek. Gene farklı ideoloji, politik ve sosyal temelde ve farklı mücadele anlayışıyla *Devrimci Yol*, *Kava*, *Halkın Yolu*, *Halkın Birliği*, *Halkın Kurtuluşu* ve *Kurtuluş Yolu* gibi proleter devrimci ve devrimcilerin ve bunların etkiledi-

ği demokrat, yurtseverlerle az bir kısım halk yığınlarının genel olarak burjuvaziye, günümüzde de Amerikancı 2. MC'ye karşı geldikleri de bir gerçektir.

Farklı farklı ideolojik, siyasal ve sosyal temelde ve farklı mücadelelerle 2. MC'ye karşı çıkanlar kendilerine göre bir AP - CHP iktidarını isteyenler kimlerdir:

Bir kısım büyük burjuva ve büyük toprak ağaları; orta burjuvazi; Halil Tunç ve DİSK ile Türk-İş'deki gerici faşizan sosyal-demokrat sendika ağaları ve bunların etkilediği bir kısım halk yığınları.

Ayrıca esas olarak iki süper devletin ve kısmen de AET'nin binbir kılıkta ve binbir çeşitte, yani *sırasında* hem nalına, hem mihına vuran politik, ekonomik, kültürel ve askeri baskıları... diplomatik ve de askeri manevraları.

Kimsenin gözü reformizmden başka bir şeyi görmüyor. Özellikle baş tehlikelerden biri olan faşist diktatörlüğü. Faşist diktatörlükle faşist 2. MC kliği iç-içedir. Ve 2. MC kliği bugün faşist diktatörlüğü geniş oranda uygulayan azılı faşist kliklerin, büyük bir bölümünü temsil ediyor ve devletin kurumlarının azılı ve çok geniş bir kesimini elinde tutuyor.

Bu gerçeği göremeyenler, şu veya bu oranda küçümseyenler, egemen sınıfların alternatif olarak ellerinde tuttukları AP - CHP koalisyonu veya CHP iktidarına karşı da uyanık olamazlar. Dolayısıyla 2. MC kliğine karşı gelişen halkın muhalefetini de göremeyeceklerdir; örgütleyemeyeceklerdir. Bu yüzden meydan her zaman modern-revizyonistlerin, sınıf işbirlikçilerinin, reformistlerin, sosyal-demokratların elinde kalacaktır. Onlar, halk yığınlarının muhalefetini görmezlikten gelediklerinden peşlerine takacaklardır.

Kendiliğindenci bir şekilde gelişen halkın muhalefeti karşısında durum nedir?

Sendikalarda işçi sınıfı kitlesi taban olarak sendikaların her kademesinde söz ve karar sahibi olmadıklarından sendika yönetimleri devrimci işçilerin elinde değildir. Çok azında devrimci işçiler yönetimdedir.

Devrimci işçilerin sendika yönetimine gelebilmeleri için uzun, sabırlı ve işçi sınıfının bilimi sosyalizmin ışığı altında ve ülkemiz gerçeklerine uygun bir çalışmanın yapılması zorunludur. Bu yüzden işçi sınıfı kitlesi içinde DİSK'de, TÜRK-İŞ'de, bugün işçilerin büyük çoğunluğunu ellerinde tutan çeşitli siyasetlere sahip Bağımsız Sendikalar'da, Hak-İş'de ve MİSK'de zorlu, sabırlı, uzun ve şartları değerlendiren çalışmalara girmeyenler halkın gelişen muhalefetini, faşistlerin, modern-revizyonistlerin, oportünistlerin, reformistlerin, sosyal-demokratların elinden kurtaramazlar.

Bilindiği gibi bugün ülkemizde sendikalara modern-revizyonistler, gerici-faşizan sosyal-demokratlar, reformistler, faşistler ve kısmen de oportünistler eğemendirler. Bu gerçek böylece bilinmeli. Maden-İş (DİSK) 4. Bölgede gerçek suratları ideoloji ve politikalarından çok, pratik hayatında ortaya çıkan DİSK'in modern-revizyonist sendikacılarına karşı reformist CHP'lilerin yönetimi kendiliğindenci bir şekilde ele geçirmesini subjektif bir şekilde abartır, kendiliğindenciliğin önünde boyun eğerek yolumuz Marksizm-Leninizm olmaz, menşevizm olur.

DİSK'in özellikle 1971'den sonraki yenilgi yıllarından sonra dış ve iç şartlar sonucu özellikle o günlerde TEKSTİL, PETKİM-İŞ, SOSYAL-İŞ, TURİZM-İŞ daha sonra da GENEL-İŞ gibi bağımsız sendikalarda sürdürdüğü ve içinde yaptığı revizyonist çalışmalarla (ideolojik, politik, örgütsel) ve uzlaşmalarla geliştiğini (!) geçerken belirtelim.

Köylerdeki gelişen mücadeleyle organik bir bağımız yoksa ve köylülerin genellikle anti-Marksist, gerici, faşist ve modern revizyonistlerce örgütlendiği bir gerçekse, evvela bu gerçekleri görmemiz gerekir. Yoksa çala-kalem ajitasyonlar sadece gerçeği gizler.

Memurlarla, öğretmenlerle, mühendislerle, teknisyenlerle, doktorlarla, sağlık personeliyle, asistanlarla, üniversite profesör ve öğretim üyeleriyle, devrimci demokratik ve yurt-

sever asker, subay ve astsubaylarla bağımız yoksa ve bunlar da genel olarak anti-Marksist, gerici, modern-revizyonist ve faşistlerce örgütlendirilmişse atacağımız *esas* adımın (şüphesiz bir bütün olarak) ne olması gerektiğini objektif olarak ele almakla karşı karşıyayız.

Hele çeşitli milliyetlerden halkımızın kendiliğindenci muhalefeti geliyor ve biz bunu iki süper devlet ABD emperyalizmi, Sovyet sosyal-emperyalizmi, büyük burjuvazi, büyük toprak ağalarına karşı verilecek Milli Demokratik Devrim Mücadelemize tabi kılmak istiyorsak; yani *günümüzdeki* Demokratik Halk İktidarı (yeni demokrasi) mücadelemize tabi kılmak istiyorsak çok yönlü bir mücadele geliştirip, bunları değerlendirmek zorundayız.

Yıllardır askeri kırımlar; komando-jandarma faşist baskıların altında, emperyalizm, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının sömürü ve zulmü altında inletilen Kürt Ulusu'nun Milli ve Sosyal Kurtuluş mücadelesi derinden derine geliyor.

İrkçı, faşist zulmü karşısında çeşitli milliyetlerden diğer halkımız gibi kendine özgü ve fakat kendiliğindenci bir şekilde *her türlü* mücadeleyi veren Kürt Ulusu'nun Kendi Kaderini Tayin Hakkı Mücadelesine Marksist-Leninistler olarak en önde, en kararlı bir şekilde önderlik etmek istiyorsak, her türlü sapmaya karşı mücadele vermeliyiz.

Ne modern-revizyonist T.K.P., TSİP; ne TİP; ne sınıf işbirlikçisi *Halkın Sesi ve Aydınlik*; ne modern-revizyonizmin geniş oranda politikasının izleyicisi TEP ve *Kurtuluş Sosyalist Dergi* gibi ezen ulus şovenizmine (hangi politika adına olursa olsun) evet diyemeyiz; onlara karşı susamayız. Bu gerçeği görmek zorundayız.

Ne *Halkın Yolu*; ne *Halkın Kurtuluşu*, ne *Halkın Birliği* (14. sayısı *esas* politikasını değiştirmemiş ve bu meseleye açıklık getirmemektedir), ne *Devrimci Yol* gibi devrimci hareketler; ne modern-revizyonizmin titrek kopyası *Kurtuluş*

Sosyalist Dergisi; ne de son iki sayısında *Ürün* modern-revizyonistlerinin efendileri Yeni Rus Çarlarının değneğine uyarak artık *açıktan* ezen ulus şovenizmini savunmaları karşısında düştükleri çıkmaz Kürt Ulusu ve halkının gözünde gizlemek isteyen *Özgürlük Yolu*'nun karşı-devrimci hain modern-revizyonistleri gibi, ezilen ulus milliyetçiliğine farklı ideolojik-politik görüşler ve sosyal temelde, farklı şekillerde boyun eğerken *esas olarak* ezen ulus milliyetçiliğine dayananlara boyun eğemeyiz.

Gene, ne geniş oranda modern-burjuvazinin etkisi altına giren Şivané Kurdan'ın görüşlerini savunduklarını iddia eden (Şıvancı) Kürt milliyetçileri; ne geniş bir ilkesiz cepheyi (tıpkı Irak Kürdistanı'nda olduğu gibi) oluşturmaya çalışan *Xebat Dergisi* etrafında birleşen geniş bir Kürt milliyetçisi kesimi; ne *Komal* ve *Rızgari* gibi geniş oranda kavram kargaşası yaratarak at iziyle it izini birbirine karıştırmak isteyen ve diğerleri gibi her sınıf ve tabakayla ilişkiler kurmaktan, yani burjuva ve feodal toprak ağalığı kuyrukculuğuna yeni kılıflar getirmekten çekinmeyen ezilen Kürt Ulusu milliyetçilerine boyun eğemeyiz. Çünkü bunlar, 1971'de kapatılan DDKO (Devrimci Doğu Kültür Ocakları) zamanında varolan ve dünyanın her yerindeki ezilen ulus milliyetçilerinin yaptığı gibi ezilen ulusun büyük burjuva ve büyük toprak ağalarının iktidarını getiren milli devrimi çeşitli kılık ve «teorilerle» sosyal-devrimin önüne koyuyorlar. Özellikle son zamanlarda geliştirilmeye çalışılan *bilimsel sosyalizme* ve *ülkemizin* (Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ı) *tarihsel* ve *somut şartlarına uymayan doğmatik bir şekilde Eritre'den ithal edilen «sömürgecilik»* teorileriyle, sosyal karmaşıklıkçı idealist tahlillerle içinden çıkılmaz hale getirdiler, getirmek istediler.

Ne de Türkiye Kürdistanı'ndaki Kavacı devrimci arkadaşların *esas olarak* ezilen ulus milliyetçiliği etkisi altında olduklarından ve bu durumdan kurtulmak için bilimsel ciddi

çabalar göstermedikleri; dar pratikçilik deneylerinden kurtulamadıklarından bilimsel sosyalizmden kaynaklanmayan küçük-burjuva dar görüşlülüğünü sürdürüp, devrimi bütünüyle ve perspektifiyle göremedikleri; *doğmatik bir şekilde Eritre'den ithal edilen* anti-Marksist ve ülkemizin tarihsel, somut, sosyal, siyasal ve kültürel gerçekleriyle hiçbir alakası olmayan «sömürgecilik teorilerine» sarıldıkları gibi hareket etmeyeceğiz. Bunu, bilimsel sosyalizme uygun ve ülkemizin tarihsel, somut, sosyal, siyasal ve kültürel gerçeklerinin bilimsel ve gerçek verileriyle ortaya koymak görevimizdir. Ve biz, bunu da yapacağız. *Halkın Yolu* başta olmak üzere *Halkın Birliği* (14. sayısı bu durumu değiştirmemiştir, değiştiremez de) *Halkın Kurtuluşu* ve *Devrimci Yol*'daki devrimci arkadaşlar sosyalizmin bilimini ve ülkemizin gerçeklerini kavramak, politikalarına ve sosyal sınıf temellerine ters düştüğünden ve kısmen de kavrayamadıklarından zaaf gösterdiler. Dar grupların çıkarı için ilkesizlik batağında sadece kafakol çektiler. Güçlü gördüklerinin önünde eğildiler. Tıpkı bir zamanlar ve hala *İlkesiz Birlik Cephesi*'nin *Halkın Sesi* ve *Aydınlık* sınıf işbirlikçilerinin önünde eğildikleri gibi. Hasılı her türlü cereyana göğüs gereceğiz. Çünkü ideolojik ve siyasal bir temelde gerçeklere yaklaşacağız; gerçeklere dayanacağız. Çeşitli milliyetlerden halkımızdan bizi anlayamayacağından hiçbir zaman kuşkumuz olmadı; bundan sonra da olmayacaktır.

Faşistlerin; modern-revizyonistlerin; revizyonistlerin; modern-revizyonizmle arasına *esas olarak hiçbir zaman* sınır çekmeyen *Devrimci Yol*'un, ilkesiz birliklerini gene ilkesizce ve siyasal temele dayanmadan yıkan Üçlü Blok *Halkın Birliği*, *Halkın Kurtuluşu*, *Halkın Yolu*'nun, *Kava*'nın, kısmen sınıf işbirlikçisi *Halkın Sesi*'nin; reformistlerin; sosyal-demokratların, devrimci, demokrat, yurtsever gençliği parça parça dar dükkanlara hapsedtikleri bir gerçek. İlk Okulda, Orta Okulda, Lisede, sanat okullarında, öğretmen okul-

larında, yüksek okul ve üniversitelerde kıran kırana bir ideolojik ve siyasal mücadele var. Bu mücadele artık velileri (halk) kucaklıyor. Daha da kucaklaması için ne mümkünse yapmak gerekir. Çünkü imtihanlara ve okullara giremez, yurtlarda kalamaz hale geldik. Bu yolla da emekçi halkımız yığınlaştırılarak faşist baskı altına alınmak isteniyor. Modern-revizyonist hainlerin reformistlerle, sosyal-demokratlarla beraber teslimiyetçi pasifist burjuva politikası izlerken darbelere, komplolara hazırlandıklarını sosyal-pratikleri de ortaya koymuştur. *Devrimci Yol* esas olarak bu yönü görmeli.

Hotzotçuluk, ilkesizlik, dar grupçuluk, hayatı *sadece* anti-demokratik tüzük oyunları, TMTF, TMGT ve eski öğrenci derneklerinden miras kalan dernekçilikle ele geçirdiği kampuslarda, lokallerde, «yönetim kurullarında», kitlesiz, sipsivri, polise «ben burdayım» diyen herşeyi sultalarındaki derneklere gören küçük burjuva dar kafalılığına karşı uzun ve sabırlı bir mücadeleye gireceğiz. Bu mücadeleyi hayatın her alanındaki mücadeleyle birleştirmenin *esas* olduğunu ve sınıf kavgasındaki ülkemizin somut şartlarının gereği ortaya çıkan *esas mücadelesine* tabi tutacağız. Tabii hayatın zorlamasıyla ortaya çıkan *o günkü aşamanın da ne olduğunu unutmadan*. Ve bunu, açık bir şekilde kitlelere kavratarak yani devamlı devrimi geriletmek isteyen oportünizm ve subjektif bir şekilde gerçekleri göremeyen «sol» oportünizmle de mücadele edip, bu yönde de cereyana göğüs gereceğiz.

Faşist diktatörlüğe ve karşı-devrimci modern-revizyonizme ve revizyonizme karşı mücadelemiz, baş düşman sömürenlerle zulmedenlere ve bunun için her an fırsat bekleyenlere karşı bir mücadele olacaktır.

Faşizmin, modern-revizyonizmin, revizyonizmin etkisi altında kalanlarla; sınıf işbirlikçisi, ezen ulus milliyetçisi *Halkın Sesi*'nin etkisi altında kalanlar, hatta iflah olmazların dışındaki bu hareketi; anti-empyralist bir mücadelede Sov-

yet sosyal-emperyalizminin ve bir ihanet çizgisi karşı-devrimci modern-revizyonizmin niteliğini kavrayamayan ezen ulus milliyetçisi Halkevleri, Tabipler Birliği, bazı sosyal demokrat, demokrat ve yurtseverleri ideolojik ve siyasal olarak mahkum edip kazanmalı veya tarafsızlaştırmalıyız. Bu ilke kazanılabilecek ve tarafsızlaştırılabilecek herkese uygulanmalıdır.

Kürtçe'de: «Meruv ber helma ké mezinbe lı u tere» (İnsan kimin soluğunun altında (veya yanında) büyüse ona benzer) diye bir atasözü vardır. Bu atasözü bir yere kadar doğrudur. O da; insanlar sosyal hayatın ürünü olduklarından alt yapının değişmesiyle, uzun süre dayanmasına *hatta bir süre tayin edici hale gelmesine* rağmen nihayet üst yapısı da değişecektir. Fakat bu değişim süreci tamamlanana kadar yukarıdaki atasözü geçerlidir.

Sınıf işbirlikçisi *Halkın Sesi* ve *Aydınlık* teorisyenleri de T.K.P. revizyonist ve oportünist mirasını, özünde Kemalist olduklarından (bir başka deyişle Cen Du Siyu'cu); 1960-1970 dönemindeki eski Kemalist *Kadrocuların* mirascıları Yön ve *Devrim Gazeteleri* teorisyeni ezen ulus milliyetçisi Doğan Avcıoğlu ile T.K.P.'nin mirascısı ezen ulus milliyetçisi Mihri Belli ve Hikmet Kıvılcımlı'nın dizinin dibinde büyüdüklerinden, icazetlerini bunlardan aldıklarından, özellikle de *sınıf işbirlikçisi karakterleri açığa çıktığı her dönemde* günün şartlarına göre kılık değiştiren; sınıf karakterleri gereği devamlı da güçlü ve doğru tarafa şirin gözükmeyi ihmal etmediklerinden bir hayli tehlikeli hale gelebilir ve onlarla uğraşılması gerçekten emek isteyen bir harekettir.

Yoksa *Halkın Birliği*, *Halkın Kurtuluşu*, *Halkın Yolu* gibi bir zamanlar (hala da bu yönü ideolojik, siyasal ve örgütsel planda esastır) *olduğu gibi* veya *değişik şekillerde* Halkın Sesi'nin bir titrek kopyası olanlar, ideolojik, siyasal ve örgütsel bir mücadele vereceğine sadece kendi aralarında

yaptıkları gibi *hurlaşma* veya *küfürleşmeyle* yetinerek, sınıf işbirlikçisi *Halkın Sesi*'ne karşı bir mücadele veremezler.

Sosyal sınıf mücadelesiyle (hayatın her alanında ve her türlü mücadeleyle) ideolojik, siyasal ve kesintiye uğramayacak örgütsel bağlar kuramayanlar; İlkesiz Birlik Cephesi inşa edenler; bu İlkesiz Birlik Cepheselerini, ilkeler için mücadele yerine, *sadece* tekkesini ayakta tutmak için siyasal içerikten yoksun sayfalar dolusu yazılarla bu sefer de ilkesizce yıkılmasını hızlandıranlar; biraz daha küçülseler *eskiden* ve *şimdi*, ister kendilerinden olanlar için olsun, ister kendi tekkelerine *sadece siyasal olarak* karşı çıkanlar için olsun *yaptıkları gibi* tekrar daha büyük bir hızla *dedikodulara sarılacaklardır*.

Genel olarak 1960-1970 döneminde ülkemizde gelişen demokrasi ve anti-emperyalist mücadelenin, özel olarak da *PDA (Proleter (!) Devrimci Aydınlik)*, *Türk Solu* ve *İşçi - Köylü* gazete ve dergilerinin temsil ettiği hareketler içinde ideolojik ve siyasal olarak *gelişen Marksist-Leninist muhalefeti sistemeştiren* önder İbrahim Kaypakkaya Yoldaşı, *Halkın Kurtuluşu* ve *Halkın Yolu* görmek istemediler. O'nu kopya etmelerine rağmen bu durum devam ediyor. İbrahim Kaypakkaya'yı ve onun *sistemeştirdiği* temel teorik görüşleri evvela ideolojik, siyasal ve sosyal mücadeleden soyutlayıp mitolojik bir tanrı haline getirmek için herşeyi yapan *Halkın Birliği*, daha sonra *Halkın Sesi*'nin etkisiyle «anarşist, yarıtroçkist, *komünist* değildir, küçük burjuvadır» dedi, daha doğrusu içine düştükleri şaşkınlık içinde sadece küfretti. Şimdi de utangaç ve pişkinlik karışımı bir şekilde kıyısından köşesinden gene İbrahim Kaypakkaya'ya sarılarak istismar etmeye çalışıyor. Tabii bunu yaparken *halka karşı proleter devrimci bir sorumluluk duymadıklarından özeleştiri yapma gereğini duymuyorlar*.

Aynı zamanda *Halkın Birliği* gibi *Halkın Gücü* (Gençlik Birliği) siyasetinin başını çekenler de dogmatik ve subjektif

bir şekilde önder İbrahim Kaypakkaya Yoldaşı bugün de olduğu gibi ideolojik-siyasal ve örgütsel mücadeleden soyutlamaya çalışarak *sadece* mitolojik bir varlık haline getirdiler. Ama genel olarak sınıf mücadelesi içinde, özel olarak PDA içinde gelişen ve İbrahim Kaypakkaya tarafından *sistemleştirilen* esas olarak bilimsel sosyalizme uygun ve Marksist bir şekilde göz önüne alınan ülkemiz gerçeklerine uyarlanmış temel teorik görüşleri; revizyonizmin, troçkizmin, oportünizmin, anarşizmin, reformizmin, sosyal-demokrasinin hasılı her türlü anti-Marksist görüşler saldırısıyla karartılmaya çalışılıyor. Ama oldum olası *Halkın Gücü*'nün bu konuyla ilgili bir tasası olmamıştır.

Sınıf işbirlikçileri *Halkın Sesi* ve *Aydınlık*'a ya *sadece küfredenler* ya da *teslim olanlar* halkımızın *kendiliğinden* gelişen *her türlü* muhalefeti önünde sadece boyun eğerler. Sosyal pratik bunu böyle gösterdi, bugün ibre hala bu yönde oynuyor.

Sosyal sınıf mücadelesini kucaklayamayanlar *kendiliğinden* bir şekilde gelişen *şiddete* de, *ekonomizme* de *boyun eğmek* zorundadır. Türkiye'nin sosyal-pratiğinde bunu gördük, bugün de olan budur.

Sosyal sınıf mücadelesini kucaklayamayanların burnunun ötesini göremeyen küçük burjuva devrimciliğini aşamayanların sınıf işbirlikçisi *Halkın Sesi* ve *Aydınlık*'ın burjuva *politikasını güçlü ve doğru bir şekilde* mahkum edemezler. Dünyanın ve ülkemizin büyük karmaşıklıklar içinde bulunan durumuna doğru bir ideoloji ve doğru bir politika, doğru bir örgütlenme ve doğru bir mücadele biçimiyle çözümler düşünezler bile.

PDA içindeki Marksist-Leninist muhalefetin *gelişen ideolojik ve siyasal muhalefetini sistemleştiren* İbrahim Kaypakkaya Yoldaş'ın daha sonra gösterdiği «sol» politikasını baha ne ederek *Halkın Sesi* ve *Aydınlık*'ın etkisi ve dar grupçu anlayışlarından bir türlü sıyrılamayan *Halkın Yolu*, *Halkın*

Birliği, Halkın Kurtuluğu ve Halkın Gücü (Gençlik Birliği) günümüzün karmaşıklığına doğru yaşamadıklarını pratikleri hergün biraz daha acımasızca ortaya koyuyor.

1960'lardan sonra dünyadaki devrimci durumun daha da geliştiği, emperyalizmin zayıf halkası ezilen 3. Dünya Ülkelerinde anti-emperyalist ve anti-faşist mücadelelerin zaferleri çoğalıyor.

İki süper devlete, komprador burjuvaziye ve toprak ağalarına faşist diktatörlüğe karşı çeşitli milliyetlerden halkımızın mücadelesi kendiliğinden de olsa giderek gelişiyor.

Amerikancı faşist 2. MC kliğine faşist diktatörlüğün silahlı saldırısına karşı genel grevler, direnişler, boykotlar, düzensiz ve kitleden kopuk şiddet eylemleri giderek artıyor.

Faşist diktatörlüğün silahlı siyasal cinayetlerine ve esas olarak da faşist diktatörlüğü sömürü ve zulmüne karşı çeşitli milliyetlerden halkımızın mücadelesini geliştirmek, bu mücadeleyi daha üst seviyede vermek; çeşitli milliyetlerden halkımızın çeşitli sınıf ve tabakalarının anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelesi arasındaki koordineyi sağlamak; kitleleri her yönde ve her yolda bağımsız bir mücadele için seferber etmek devrimci proletaryanın görevidir. Bunun içinde **kitleler arasına girmek; yarı-sömürge, yarı-feodal Türkiye'deki devrimin eşitsiz gelişimini görmek; orta ve küçük burjuvazinin (ister ezen, ister ezilen ulustan olsun. Tabii ezen ulus şovenizminin en büyük tehlike olduğunu görmek lazım.) şoven yanlarını ortadan kaldırmak yani kitleleri geniş siyasal kampanyalar içinde eğitmek gerekir.**

İbrahim Kaypakkaya'nın sistemleştirdiği *temel teorik görüşler* bilimsel sosyalizme ve ülkemizin tarihsel, sosyal, siyasal yapısına uygundu. Teorik hatalarına ve son dönemdeki «sol» politikasına rağmen esas olarak doğrudur. Marksist-Leninisttir.

Halkın Sesi ve Aydınlık bu gerçeklerden korkuyor. *Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği* de, tam da *Halkın Sesi ve Aydınlık*'ın istediği doğrultuda hareket ediyorlar. Zaman zaman samimiyetsizce İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerini harfi harfine kopya etmelerine rağmen *ille* de herşeyi *kendileriyle* başlatmak istiyorlar. Tekkelerin kavgası ve ilkesiz cephelerin parçalanması temelinde bu gerçeğin büyük payı var.

Türkiye'deki devrimin dengesiz gelişeceği; işçi köylü ittifakı içinde köylülüğün temel olacağı; küçükten büyüğe, basitten karmaşığa köylük alanlardaki köylülüğün gerilla savaşının halk savaşına dönüşeceği; çok uluslu Türkiye'de Kemalizm'in (Müdafaa-ı Hukukçuluk) devrimin önünde aşılması gereken bir engel olduğu gerçeğini ıknıp sıkınarak kâh kabul eder gözükmesi, kâh reddeder gözükmesi hiçbir ideolojik siyasal birliği başından beri kurulamayan İlkesiz Birlik Cephesi'nin (HK, HB, HY) sadece oportünizmini sergiler. Ve de gelişen halkın muhalefetiyle, karmaşıklaşan dünya meseleleri karşısında *Halkın Sesi ve Aydınlık*'a karşı tavır alabilmeleri için dünya ölçüsündeki subjektivizme balıklama dalmaları bundan sonra da «sol» oportünizme dalacaklarını veya şimdye kadar yaptıkları gibi sadece tıpkı anaları *Halkın Sesi ve Aydınlık* gibi «sol» lafazanlıklar edeceklerdir.

Halkın Gücü'de (Gençlik Birliği) balıklama subjektivizme dalmaktan elbette geri kalmayacaktır. Aynı zamanda çeşitli milliyetlerden halkımızın temel ve acil talepleriyle uğraşacaklarına, elden ele dolaştırılan dedikodu malzemeleri ve küfürnamelerle devrimcilerin ve halkın kafasını karıştırmakla ahbab çavuş tekkelerini ayakta tutmaya çalışıyorlar.

Devrimci Yol'daki arkadaşların da mal bulmuş magribi gibi bazı belgelere tez elden sarılmaları uluslararası proletaryanın birliği yönünde en ufak bir endişeleri olmadığını gösterir. Haydi bu arkadaşların «teorileri» gereği taraftarlarınca daha tehlikeli görülen ÇKP hatta ÇHC aleyhine mal-

zemeleri kadrolarına taşınması ve böylece tekkeyi sağlamlaştırmak isteyen çabalarını anladık. Peki, İlkesiz Birlik Cephesine ne diyelim?

Halkın Kurtuluşu, seçimleri boykot etmenin şartları olmayan İspanya'da İKP/M-L'in (İspanyol Komünist Partisi M-L) seçimleri boykot ederek gösterdiği subjektivizmi ve «sol» oportünizmi Türkiye'de çarşaf çarşaf sergilemek gayreti de ne oluyor? *Devrimci Proletarya Yayınları*ndaki eski ilkesizliklerle eski «anti-revizyonistlerle» tekke yarışında geri kalmamak içindir. Gene parçalanmış İlkesiz Birlik Cephesi'ndeki üç hareketin de İKP/M-L'nin uluslararası proletaryanın birliği hususunda en ufak bir çaba göstermeyip küfürnamelerine kapısını ardına kadar açan Kongresini selamlamaları da, bu üçlü blokun cereyana göğüs germek diye bir ilkeleri olmadığını, tekke korumak endişelerini her şeyin üstünde tuttuklarını gösterir. Bu arkadaşların düzelmeleri için her türlü çabayı göstermek ideolojik ve siyasal olarak bu arkadaşlara önderlik etmek gibi zor bir görevimizin olduğunu hiç bir zaman unutmamalıyız. Unutmayacağız da. Köyde yoksul köylüyle de, zengin köylüyle de bağ kuramayıp köy küçük burjuvazisi arasına sıkışmış; şehirde işçi sınıfıyla, sendikalarla, diğer mesleki örgütlerle, hatta gençlikle ve aydınlarla yani hayatla bağ kuramayan bu hareketlerin uluslararası subjektivizmin etkisinde kalmalarının sonucu, ülkemizde de kendiliğindenci şiddete ve ekonomizme boyun eğiyorlar. Bu hareketler, gerçeklere sarılmak ve objektif olmak yerine subjektivizme sarılıyorlar, ajitasyonla gerçeklerin görülmesini engelliyorlar.

Malatya'da şehirde barınamayan, aday adayı yoklamasında da, seçim gününde de CHP'ye oy veren bu hareketlerin, 1 Mayıs'ı değerlendirmeleri de, seçimleri değerlendirmeleri de tam bir subjektivizmin örneği. Ayrıca aralarında «birlik» ve «tartışma» yazılarında da siyasal içeriklikten yoksunluk, gerçeklere dayanmamak bakımından örnek olu-

yorlar. Üzücü bir durum olmasına rağmen düzeltmek ve yön vermek için sıkı bir ideolojik ve siyasal mücadele vermek zorundayız.

Bu arada *Halkın Birliği*'nin iki sayı üst üste *Kurtuluş Yolu*'nun hiçbir siyasetini eleştirmeden sadece *Kurtuluş Yolu*'na saldırmak için yaptığı küfürler, *Halkın Birliği*'nin acizliğini ve de sınıf karakterini belirttiğini söylemeden geçemeyeceğiz. Oysa *Kurtuluş Yolu* çıkışıyla, çeşitli sebepler yüzünden yetersiz ve geliştiremediği mücadelesini, ilkesizliğe karşı bayrak açarak, gerçekleri göstererek başlamıştır. Ve de mücadelesini bu yönde sürdürüp geliştirecektir.

Sınıf işbirlikçisi *Halkın Sesi* ve *Aydınlık*, eskiden olduğu gibi devrimden korktuğu ve esas olarak ezen ulus burjuvazisine kuyrukçuluk yapmak istediği için devrimcilere, demokratlara ve yurtseverlere burjuvazinin ağzıyla küfrediyor. Bunu aynı zamanda bir zamanlar ilkesizce sarıldığı ve de büyüttüğü, ama nihayette kendisini geçen üçlü blokun, *Halkın Kurtuluşu*, *Halkın Yolu* ve *Halkın Birliği*'nin dünya ve ülkemiz karmaşıklığı karşısında parçalanmalarında *parsa toplamak için yapıyor*. Sınıf işbirlikçisi *Halkın Sesi* ve *Aydınlık*'ın ağzından düşürmediği «kitleleri kazanmak», «ilkeli olmak» gibi gevezelikleri her zaman burjuva kuyrukçuluğunu ve ilkesizliği aşamamıştır.

Geniş emekçi kitlelerle bağı olmayan ve sadece dergicilik yapan, bu suretle de bir kısım aydın ve geri küçük burjuva unsur arasındaki çok az olan ilişkisini sürdürmeye çalışan ve böylece varlık şartını koruyabilen *Halkın Sesi* ve *Aydınlık* sınıf işbirlikçileri, hiçbir zaman kendi başarılarına ayakta kalamadılar ve ülkemizin toprağına ayak basamadılar. Dogmatizmin ve subjektivizmin her zaman için şahaser örneklerini vermiş olan *Halkın Sesi* ve *Aydınlık* sınıf işbirlikçileri de cereyana göğüs geremeyip; dün tereddüt etmeden küfür ettiklerine, bugün methiyeler düzüyorlar. Sosyal sınıf mücadelesinde kitlelerle bağı olmayan bu sınıf iş-

birlikçileri, varlık şartlarını ülkemizde gelişmesi giderek demokratik halk iktidarını kurması gereken sınıf mücadelesine bağlamıyorlar da, Dünya M-L partilerin kendi içlerindeki meselelerinde devamlı kuvvetli ve iktidarda olanın safında gözükmeyi kendine ilke edinmişlerdir. Bu yüzden ister uluslararası proletaryanın birlik meselelerinde olsun, isterse M-L partilerin birisinin içişlerinde olsun ülkemizin devrimci proletaryasının kendi doğru mücadelesine dayanan ve güvenle hareket eden bağımsız, inisyatif sahibi, başkalarına dayanmayı esas almayan ve fakat enternasyonalizmi de bir an için olsun unutmayan bir politikayı izlemeyi düşünmüyorlar, düşünemezler de. Çünkü ideolojik, siyasal mücadeleleri ile sosyal sınıf karakterleri bunu engelliyor.

Biz bununla ÇKP'nin dış ve iç politikasının yanlış olduğunu iddia etmedik. Aksine ÇKP'nin günümüz şartlarındaki iç ve dış politikasını doğru buluyor ve esas olarak bu politikaya katılıyor ve destekliyoruz. Ancak her meselede olduğu gibi bugün uluslararası proletaryanın birliği ve uluslararası devrimci mücadelenin baş düşmanları, temel güçleri ve müttefikleri hakkında kendimizin bağımsız tesbitler yapmasını **esas alıyoruz. Ve de böyle yapacağız.** Bu da devrimci ve gerçekçi bir politikadır ve de uluslararası proletaryanın çıkarına, sallanmadan, dün ak dediğine bugün kara demeden, bağımsızlığını koruyarak katkıda bulunabilecek bir politika olacaktır. Başkası, uluslararası proletaryanın geçmiş deneylerinden çıkardığımız derslerden de anlaşılabilceği gibi her rüzgara göre yön değiştiren ve hem kendi ülkesinin, hem de uluslararası proletaryanın ve ezilen dünya halklarının çıkarlarına hizmet edemez.

Özetlersek:

İki süper devletin dünya ve ülkemiz üzerinde rekabetlerini arttırdıklarını; alabildiğine silahlandıklarını; dünyanın her tarafında karışıklıkların kaynağı olduklarını; zulmün ve sömürünün kaynağı emperyalist ve revizyonist sistemin esas

temsilcileri olduğunu ve bunlara karşı dünyanın her yerinde çeşitli biçimlerde mücadelelerin hergün biraz daha arttığını görmeliyiz.

Bu mücadelelerde iki süper devlete karşı esas darbenin emperyalizmin zayıf halkası ezilen ülkelerden yani 3. Dünya ülkelerinden geldiğini ve emperyalist ülkelerin proletaryasının ezilen ülkelerin en büyük müttefiki olduğunu görmek gerekir.

Ülkemizde baş düşmanlarımız iki süper devlet, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının sömürü ve zulmü karşısında orta burjuvazi dahil, başta işçi sınıfımız olmak üzere çeşitli milliyetlerden halkımızın geniş emekçi yığınlarının hayatın her alanında ve ülkemizin her tarafında kendiliğinden kitle mücadelelerinin geliştiğini görmek gerekir.

Mülksüzleşmeye, yoksullaşmaya, zamlara, pahalılığa, işsizliğe ve açlığa doğru gidişe karşı kendiliğinden gelişen kitle mücadeleleri işçi sınıfımızın grev dalgasıyla birleşerek, giderek yükseliyor. Buna karşılık dünya ve ülke şartları gereği, egemen sınıfların kendi aralarındaki çelişkileri hergün biraz daha derinleşmektedir.

Zor kurulan 2. MC hükümeti kanatları *şimdiden* birbirlerini suçlamaya başladılar. Bir yandan faşist demogajilerle, bir yandan karşılıklı istikrarsızlık içindeki suçlamaları devam ediyor. Kuvvet komutanları tayin edilemiyor. Kuvvet komutanları için egemen sınıfların çeşitli klikleri ve güçleri arasında yapılan kavgalar (iktidar için) artık gizlenemez hale geldi. Egemen sınıflar bir yandan yeni alternatifler üzerinde (CHP, CHP - AP, CHP - MSP) uzlaşmayı yeniden planlamayı ihmal etmezken, TİSK, MESS, OBB gibi azıllı Amerikancı faşist kliklerin başını çektiği 2. MC kliği vasıtasıyla da sömürü ve zulmü daha da kanlı bir şekilde artırmak istiyorlar.

Bunlar için 2. MC kliği, bir yandan CIA, MİT, Kontr-Gezill, komando-jandarma, «ülkücü komandolar» gibi cinayet

şebekeleri vasıtasıyla çeşitli milliyetlerden halkımızın mücadelesini kanlı faşist terörlerle bastırmak için bütün gücüyle çalışıyor. Bir yandan da sosyal-demokrat ve reformist politikaların yanısıra *sistemleştirilen* faşist demogojilerle halkımızı aldatmak istiyorlar.

Bunlara karşılık sosyalizm maskesi altında çalışan modern-revizyonistler, revizyonistler, reformistler ve sosyal-demokratlar çeşitli milliyetlerden halkımızı aldatmaya çalışıyorlar. Modern revizyonistler sosyal-faşist demagogjilerle sa-
nce Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonyasına hizmet etmek istiyorlar.

İşçiler, köylüler, esnaflar, zanaatkârlar, doktorlar, mühendisler, memurlar, öğretmenler, öğrenciler ve orta burjuvazi sömürülüp ezilmektedir. Bunlar, reformist büyük burjuvazinin gerici faşizan sosyal-demokratların, karşı devrimci modern-revizyonistlerin, revizyonistlerin ve faşistlerin ve gericilerin etkisi altındadırlar ve bunlar tarafından yönetilmektedirler.

Devrimci proletaryanın ve devrimcilerin kitleler üzerinde etkileri çok zayıftır. Kitle örgütlerinde etkinlikleri çok azdır.

İşçi sınıfıyla, sendikalarla, çeşitli mesleki örgütlerle bağ kuramayanlar Bolşevik bir çalışma gösteremezler, Bolşevikleşemezler.

Yoksul ve topraksız köylüleri esas alırken zengin ve orta köylüyle organik bağ kurmayı düşünmediği takdirde devrimci proletarya, köylülük açısından genel görevlerini yerine getiremez.

Kürt Ulusu'nun kendi kaderini tayin hakkını bilimsel sosyalizme ve ülkemizin tarihsel, sosyal, siyasal ve kültürel gerçeklerine göre savunmayı, kafakol çekenler nihayet ezen ulus milliyetçiliğinin safında yer alırlar.

Hayatı objektif olarak göremeyen küçük burjuva dar kavalı ve subjektivizm yıkılmadıkça ülkemizin özgül şartları kavranamaz. Bu yüzden hayatın her alanında ve ülkemizin

her yerinde tüm kitleleri içine alan demokrasi mücadelesi geliştirilemez. Yani greviyle, boykotuyla, direnişiyile, mitingiyle, yürüyüşüyle, karşı-devrimci siyasal cinayetlere karşı kitlelerle kaynaşmış devrimci şiddetiyle, yazısıyla, afişiyle, karikatürüyle, tiyatrosuyla, sinemasıyla, şiiriyle, romanıyla bir bütün olarak demokratik halk iktidarı kavgamız başarıya ulaşamaz.

Şartları objektif olarak değerlendiremeyen devrimci proletarya, subjektivist «sol» politikalarla, emperyalizmi, faşist diktatörlüğü, ırkçılığı, sosyal-faşistleri, revizyonistleri, reformistleri, gerici faşizan sosyal-demokratları yenemez ve millî demokratik devrimi tamamlayamaz.

İki süper devlete, büyük burjuvaziye ve büyük toprak ağalarına karşı millî demokratik devrim mücadelemizin başarıya ulaşması için çeşitli milliyetlerden halkımızın *temel* ve *acil* talepleri için mücadele etmesini öğrenmeliyiz. Çünkü temel ve acil talepleri için mücadele etmesini öğrenemeyen proletarya devrimci olamaz, halkı örgütleyemez ve ona önderlik edemez.

Acil talepleri temel talepler önüne geçiren; revizyonizmin, oportünizmin ve reformizmin batağına saplanır. Temel taleplerden gayri acil talepleri görmeyen, göremeyenler de ne kadar «sol» gözükmürse gözüksünler gene aşırı sağ bir çizgiye düşerler.

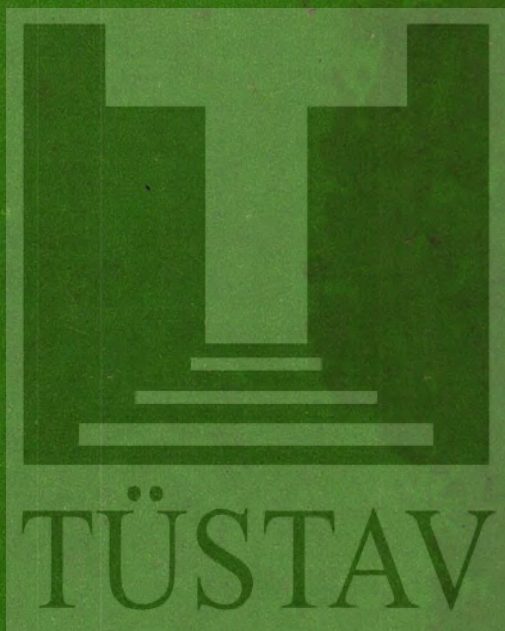
Amerikancı faşist 2. MC'ye karşı halkın muhalefetini ve Genel Grev mücadelesini demokratik halk iktidarı mücadelemize tabi kılmasını bilelim ve tabi kılalım. Bunun için de objektif olmanın önemini küçümsemeyelim.

Her türlü anti-Marksist akımın ancak bilimsel sosyalizmin ışığı altında, ülkemizin sosyal, tarihsel, siyasal ve kültürel şartlarını doğru bir şekilde kavrayarak, yani doğru bir siyasetle yenebilir ve demokratik halk iktidarını kurabiliriz.

Bunun için ileri.

KURTULUŞ YOLU YAYINLARI

- 1 Mayıs'ta Mücadele Bayrağını Yükseltelim 3,5 lira
- 1 Mayıs Bildirisi 2,5 lira
- Proleter Devrimci Önder İbrahim Kaypakkaya'nın Görüşleri Halkımızın Devrim Yolunu Aydınlatıyor 3,5 lira
- Faşist MC'nin 1 Mayıs Katliamı ve Çıkardığımız Dersler 3,5 lira
- Devrimci Proletarya, Seçimler ve Bugünkü Durum 10 lira
- Devlet V. İ. Lenin 3,5 lira
- Şanlı 15 - 16 Haziran Büyük İşçi Direnişinin Derslerini Doğru Kavrayalım 5 lira

6. LIRA